*என்பது இரவுக்குறியின்கண் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக அறிந்து தலைமகற்குத் தோழி படைத்துமொழிந்து சொல்லியது. எங்ஙனமோவெனின், நெருநல், அன்னை நீங்கள் விளையாடுங் கானலிடத்து ஒரு தேர்வந்து போயிற்றென முனிந்து என்னையும் நோக்கிப்போயினாள் இன்னது கருதியென்பது அறியேனென்னும். என, ஒக்கும், யான்வந்து ஒழுகுகின்ற ஒழுக்கம் புறத்தார்க்குப் புலனாயிற்றுப்போலுமெனப் பிற்றைஞான்றே வரைந்து புகுவானாம். இன்னும் அன்னமரபிற் பிறவுமென்றதற்குச் செய்யுள்:

பண்ணிவர் சொல்லிகண் டாடென்னன் பாழிப் பகைதணித்த
மண்ணிவர் சீர்மன்னன் வாணெடு மாறன் மலயமென்னும்
விண்ணிவர் குன்றத் தருவிசென் றூடியோர் வேங்கையின்கீழ்க்
கண்ணிவர் காதற் பிடியொடு நின்ற கருங்களிறே. (உசக)

என்பது பகற்குறிவந்து ஒழுகுந் தலைமகற்குத் தோழி படைத்துமொழிந்து வரைவுகடாயது. அவ்வகைத்தாற்களிற்றோடு ஒருபிடி வேங்கைக்கீழ் நின்றபடி, கண்டிது போல நம்பெருமானும் நமக்கு வழிப்பட முடியுங்கொல்லோ வென்றாளென்பது. இன்னும் அன்னமரபிற் பிறவுமென்றதற்குச் செய்யுள்:

தொடுத்தான் மலரும்பைங் கோதைநந் தூதாய்த் துறைவனுக்கு
வடுத்தான் படாவணஞ் சொல்லுங்கொல் வானோர்க் கமிழ்தியற்றிக்
கொடுத்தான் குலமன்னன் கோட்டாற் றழித்துத்தென் னாடுதன்
படுத்தான் பராங்குசன் கன்னியங் கானற் பறவைகளே. [கைப்

இதுவும் அப்பொருட்கு ஏற்பச்சொல்லிக்கொள்க. அஃதேயெனின், இச்சூத்திரத்துட் சொல்லப்பட்டன வெல்

* வேறோர் ஏட்டுப் பிரதியின்படி இப்பகுதியிற் பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன.

ளாக் தலைமகட்கேயுரியனவுந் தோழிக்கேயுரியனவுந் தலைமகட்கும் தோழிக்கும் உரியனவுமென மூன்றுவகைப்பட்டன. காமமிக்ககழிபடர்கிளவியுந் தன்னுட்கையா றெய்திடு கிளவியுமெல்லாந் தலைமகட்கே உரிய. இரவினும் பகலினும் நீ வருக என்றலுங் கிழவோன்றன்னை வாரலென்றலும் இவ்விரண்டுந் தோழிக்கே உரிய. ஆறுபார்த்துற்ற அச்சக் கிளவியுங் காப்புச்சிறைமிக்க கையறுகிளவியும் இருவர்க்கும் உரிய. உரிமையால் தம்மையழிந்த கிளவியெல்லா மென்று பன்மையாற் சொல்லாது ஒருமையாற் சொல்லியது எற்றிற்கோவெனின், தோழி, தலைமகளென இருவரையும் வேறுபடுத்துக்கருதாது ஒருவராகவே கருதற்பொருட்டாக ஒருமையாற் புணர்த்தா ரென்பது. (௧௦)

௧௧. ஆறின் னருமையு மழிவு மச்சமுந்
தன்னை யழிதலுங் கிழவோற் கில்லை.

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், களவுகாலத்துத் தலைமகனதிலக்கணமுணர்த்துதல் நுதலிற்று. மேற் சூத்திரத்தோடு இயைபென்னையோவெனின், மேற்சூத்திரத்துள் ஆறுபார்த்துற்ற அச்சக்கிளவியென்றார்க்குத், தலைமகன் கண்ணும் ஆறுபார்த்துறவுண்டென்று கருதுவானுளனாயிற் கருதற்க என்றற்குச் சொல்லப்பட்டது.

இதன்பொருள்: ஆறின்னருமையும் என்பது, ஆறெனினும் வழியெனினும் ஒருபொருட்கிளவி; வருப்வழி ஏற்றுடைத்து இழிவுடைத்து *இழுக்குடைத்துக் கல்லுடைத்து முள்ளுடைத்தென்றல்: அழிவென்பது, இடையூறு; புலியானும் யானையானுஞ் சூரரமகளிரானும் *கள்ளரானும்

* இச்சொற்றொடர்கள் முன் அச்சுப்பிரதியில்லை.

எண்காணும் இடையூறுடைத்தென்றல்: ‘அச்சம்’என்பது, அஞ்சப்படுவன கண்டவிடத்து *மனக்குறிப்பன்றியே அஞ்சுவது; அச்சமும் இவன்கணில்லையென்றவாறு: ‘தன்னையழிதலும்’ என்பது, தன்கண் ஒரு துன்பம் வந்தவிடத்து எனக்காகாததோரொழுக்கம் எடுத்துக்கொண்டேனெனத் தன்னை நெஞ்சினால் நோதலும் என்றவாறு: ‘கிழவோற்கு இல்லை’யென்பது, இனையன தலைமகற்கு இல்லையென்றவாறு.

அஃதேயெனின், அவற்கு அவையுளவாய்வைத்து நினையாமையின் இல்லையோ? இல்லையாய் இல்லையோ? வெனின், உளவேயெனின் நினையானாயினும் வந்து நிகழும். உலகத்து உயிர்வாழ்சாதிகளெல்லாந் தமது சாக்காடு நினைத்துச் செல்கின்றவளவே இல்லையன்றே? இல்லையெனினும் அவை வந்து நிகழ்ந்தேவிடும். அதுபோல இவன் நினையானாயினும் உளவாயின் நிகழவேண்டும்; இனி இல்லையாயேயில்லையெனின் இல்லதனை இல்லையென வேண்டுவதில்லை. என்னை? ஆகாயப்பூ இல்லையென வேண்டுவதில்லை, அதுபோலவென்பது; என்றார்க்கு இல்லதனையே இல்லையென்றார், இவன் உலகத்துத் தலைமகனல்லன், புலவரால காட்டப்பட்ட தலைமகனென்பதனை யாப்புறுத்தற்கு. உலகத்துத் தலைமகனாயின் இவையெல்லாம் இல்லாமையில்லையென்பது. கிழவோற்கில்லையெனவே கிழவிக்குந் தோழிக்கும் அவையுளவென்பதுபெற்றாம். அவர் ஆறு இன்னாதென்றும் இடையூறுகள் உளவென்றும் அவற்றிற்கு அஞ்சுதலும் எம்பெருமான் றனக்குத் தகாத †இழிவர ஒழுகுதற்குக் காரணமாயினே மாகாதேயென்று தம்மையழிதலும் உடையரென்றவாறு.

* ‘மக்கள் குறிப்பன்றியே’ என்பதும் பாடம்.

† ‘இளிவர’ என்பதும் பாடம்.

அஃதேயெனின் வயிரமுடையான் ஒருவன் வயிரம் மூள எறியுமென்று அஞ்சான், அதுபோல இவரும் அஞ்சாது விடற்பாலார் பிற, அவற்கு அவையின்மையாலெனின், அதுவன்று; பெண்மை யென்பது ஒருபொருட் பட்டாங்கு அறியாமையாகலான், அவை அவற்கு இல்லையெனினும் உளவாகக் கருதுமென்பது. அஃதேயெனின், மேல் இவனைப் பொருவிறந்தானென்று போதரப்பட்டதன்றே? பட்டமையான் அச்சமுந் தன்னையழிதலும் இல்லையெனக் கொள்ளாமோ? மனத்தான் வரும் நோயெல்லாம் உணர்வின்மையான் வரும் என்பது கடா; அதற்கு விடை, இவன் ஞானத்தையும் ஒழுக்கத்தையும் விதி இழுக்கினமையாற் சிற்றறிவினார் தன்மை புண்மையான் உளகொல்லோவென்று கருதின் அவை யில்லையென்பது போதரச் சொல்லப்பட்டது. (௧௧)

௧௨. களவினுட் டவிர்ச்சி வரைவி னீட்டந்
திங்க ளிரண்டி னகமென மொழிப.

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், களவினுள் தங்கி ஒழுகும் ஒழுக்கம் இத்துணைக் காலமல்லது இல்லையென்று வரையறுத்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்: களவினுள் தவிர்ச்சி—களவினுள் தங்குதல்; வரைவின் நீட்டம்—வரைந் தெய்துந்துணை நீட்டிக்குங்காலம்; திங்கள் இரண்டின் அகமென மொழிப—இரண்டுதிங்களகமெனக்கொள்க என்றவாறு.

இவ்வாற்றானும் இஃது உலகத்து இயல்பன்றென்பது பெற்றாம். உலகத் தொழுக்கத்திற்குக் காலவரையறை இன்மையானென்பது. இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்த விடத்

துப் பிராயமும் ஈங்கே உரைக்கப்பட்டதாம். பதினோராண்டும் *பத்துத்திங்களும் புக்க தலைமகளோடும் பதினையாண்டும் *பத்துத் திங்களும் புக்க தலைமகனைப்போலும் புணர்தல் வேண்டிற்றென்பது பெற்றாம். அவளும் இருதிங்கள் களவொழுக்கொழுகப் பன்னீராட்டைப் பிராயத்தாளாம். அது மக்கட்பேற்றுக்குக் காலம்; களவொழுக்கத்திற்குப் பொருந்தாதென விலக்கப்பட்டதாம் ஆசிரியர்களா னென்பது. இவனும் இருதிங்கள் களவொழுக்கொழுகப் பதினாறாட்டைப் பிராயத்தானும். அஃது ஆண்மை நிலைபெறுங் காலமாகலாற் களவொழுக்கிற்கு விலக்கப்பட்டதென்பது. அஃதேயெனின் இருதிங்களென்றது அகமென்றதெற்றிற்கோவெனின், இருதிங்களுள் ஐந்தானும் ஆறானும் நாள் உளவாகக் களவொழுக்கு ஒழிந்து நின்று வரைந்து புகுவதனோடும் மறுப்பதனோடும் அத்துணை நாளும் புக்கு நிறைந்துநின்றபின்னை அதுபடின் மிகுவான் புகுமென்பது. அஃதேயெனின், இருவர்க்கு மூப்புப்பிணி சாக்காடுமில்லையென்று மேற் சொல்லியதனோடு மாறுகொண்டு காட்டிற்றும், அதுபட உரைத்தமையினென்பது. எங்ஙனமோவெனின், இருதிங்கட்புகப் பன்னீராட்டைப் பிராயத்தாளேயாயக்காற் பின்னைப் பதின் மூவாட்டைப் பிராயத்தாளாய் இவ்வகை நாற்பிருபது புக்குத் தலைமடியவேண்டுமென்பது; இவற்கும் அம்முறையேகொள்க என்பது; மூப்புப் பிணி உள்வழிச் சாக்காடுண்மையா னென்பதுகடா. அதற்குவிடை எங்ஙனமோவெனின், இருதிங்கட்புக இவளும் பன்னீராட்டைப் பிராயத்தாளாய் இவனும் பதினாறாட்டைப் பிராயத்தானாய்ச் செல்வதல்லது, மற்றையன நிகழா; உலகினோடு இத்துணை மாத்திரையே யொத்து

* 'பதின்றிங்களும்' என்பதும் பாடம்.

மற்றைவிகற்பமெல்லாம் ஒவ்வாவெனக்கொள்க. ஒத்தொவ்வாதா யன்றே செல்கின்றதென்பது. அஃதேயெனின்,

"அண்ணாந் தேந்திய வனமுலை தளரினும்
பொன்னேர் மேனி மணியிற் றாழ்ந்த
நன்னெடுங் கூந்த னரையொடு முடிப்பினும்
*நீத்த லோம்புமதி பூக்கே ழூர." (நற்றிணை-க0.)

என இலக்கியம் வருவன உளவாலோவெனின், அஃதில்லைமன், ஈங்கிதேபட்டுவிடினும் என்றவாறு.

இனி ஒரு திறத்தார் திங்கள் இரண்டினகமென்பதனைச் சொல்லுமாறு:

பிறைத்திங்கள் மதித்திங்களென இரண்டு; அவற்றுட் பிறைத்திங்கள் முன்னொளியாய்ப் பின்னிருளாம்; மதித்திங்கள் பின்னொளியாய் முன்னிருளாம்; அவ்விரண்டுஞ் சந்தித்துநின்ற இருட்காலத்தாக என்றவாறு. அது பொருந்தாது; என்னை காரணமெனின், இரவுக்குறிக்கே சொல்லின்மையான். அல்லதூஉங் காலவரையறையின்றியே எஞ்ஞான்றும் †இருட்டிங்கட்கண்ணே களவொழுக்கம் வேண்டப்பட்டதா மென்பது. இனி ஒருசாரார் திங்களிரண்டினக மென்பதனை ஒரு திங்களை இரண்டுகூறிட்ட ஒரு கூறென்று பதினைந்து நாளாகச் சொல்லுப. அதுவும் பொருந்தாமை அறிந்துகொள்க. (கஉ)

கக. களவினுட் ‡டவிர்ச்சி கிழவோற் கில்லை.

என்பதென்னுதலிற்றோ வெனின், களவுகாலத்துத் தலைமகனது இலக்கணமுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

---

* இச்செய்யுள் முழுவதையும் கககூ ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

† 'மதித்திங்கட் கண்ணே' என்பதும் பாடம்.

‡ 'தவிர்தல்' என்பதும் பாடம்.

களவினுள் தவிர்ச்சி கிழவோற்கு இல்லை—களவுகாலத்துத் தலைமகன் காரணமாக இடையீடு இல்லை என்றவாறு.

தலைமகற்கில்லையெனவே அருத்தாபத்தியால் தலைமகள் காரணமாக உண்டென்பது. இன்னுங் களவினுள் தவிர்ச்சி கிழவோற்கில்லை யென்பதனானே கற்பினுள் தலைமகள் காரணமாக இடையீடில்லை யென்றும். என்னை? இவன் ஒரு ஞான்று ஒருகால் அக்குறியிடத்துவந்து பெயருந் தலைமகளைச்சார்ந்த இடையூறுகள் எய்தானுமென்பது. இனி ஆண்மைமிக்க தலைமகன் பிரிவு வேண்டுவதல்லது தலைமகள் வேண்டாள் கற்பினகத்தென்றவாறு. இது சொல்லவேண்டா; என்னைகாரணமெனின்,

"களவினுட் டவிர்ச்சி காப்புமிகி னுரித்தே
வரைவிடை வைத்த காலை யான" (இறையனார்-கசு.)

"அல்லகுறிப் படுதலு மவ்வயி னுரித்தே
யவன்வர வறியுங் குறிப்பி னான." (ஷெ. - கஎ.)

எனவும் *இவ்வகையான் இடையீடு தலைமகளைச் சார்ந்துழியவாகலாற் பெறப்பட்டதென்பது. இனி ஓதல் காவல் பகைதணிவினை என இவை தலைமகனியல்பாதலாற் கற்பினுள் தலைமகன் இடையீடாகலும் பெறப்பட்டது; ஈங்குரைக்கல் வேண்டாவென்பது. அவ்வகை இலேசினானிது பெறப்படும். அதனையே மாணாக்கன் இனிதுணரல்வேண்டி எடுத்தோதினாரென்பது. அல்லது ஒரு திறத்தார் களவினகத்துத் தலைமகளுழைத்தங்கிப் பிற்றை ஞான்றுபோதல் தலைமகற்கு இல்லையென்றவாறென்ப. அது பொருந்தாது.

* 'மூன்றுவகையான்' என்பதும் பாடம்.

வந்து பெயர்வதல்லது *நீட்டிக்கில் இடையீடாம், அஃது உணரப்படுதலானென்பது. மற்றென்னோவெனின், களவினுள் தவிர்தலென்பது தமியனாகற்றன்மை யொழிதலென்றவாறு. நோய்தவிர்ந்தது வெப்புத்தவிர்ந்ததென்ப ஒழிந்ததென்பார். இனிக் கிழவோற்கில்லை யென்பது தலைமகற்கில்லை என்றவாறு. எனவே, அவ்விருதிங்கள் காறுந் தெருளாதே வந்தொழுகுந் தலைமகனாயினவிடத்து. தலைமகளாயினவிடத்து அன்று, தெருளாளாய்ப் பின்னை நெறியன்றென்றுணருமென்பது. ஆயின் இவனாகாதே தெருளற்பாலான் பெருஞானத்தனாகலான், இவளாகாதே தெருளாதுவிடற்பாலாள் அவன்றனைப் பேரறிவின ளன்மையானெனின், அதுவன்று. அவன்கணின்ற தமியனாகற் றன்மையை விலக்குவது இல்லை, இன்மையான் அப்பெற்றி சுட்டப்பட்டது. இவள் மாட்டு அதனை விலக்குவதுண்டன்றே, இவனது இளிவரவிற்கும் வருத்தத்திற்கும் அவன்ற கவற்சி யென்பது. அதனான் இவன் தெருளாமைக்கும் இவள் தெருடற்குங் காரணம் இதுவென்பது. (௧௧)

களவு முற்றும்.

---

* 'நீட்டிக்கி னிடைப்படாமை யுணரப்படுமாகலா னென்பது' என்றும் பாடமுண்டு.

கற்பு.

௩௪. கற்பினுட் டுறவே கடிவரை யின்றே.

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், இங்கு நின்றுங் கற்பினது இலக்கணம் உணர்த்துதனுதலி யெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

இதன்பொருள்: கற்பினுள் துறவே—கற்பினகத்து நீக்கம்; துறவு எனினும் நீக்கம் எனினும் பிரிவெனினும் அகற்சி எனினும் *ஒக்கும். கடிவரைவு இன்றே—கடிந்து வரையப்படாது ஆசிரியர்களால் என்றவாறு.

அஃதேயெனின், †'கற்பினுட்டுறவே கடிதலின்றே'யெனவும் 'வரைதலின்றே' யெனவுஞ் சொல்லாது 'கற்பினுட் டுறவே கடிவரை யின்றே' என்றது எற்றிற்கோவெனின் ஆசிரியர்களால் விலக்கவும்படாது இத்துணைக் காலமென்று ‡வரையறுக்கவும்படாது என்றவாறு. எனவே, களவினகத்துப் பிரியும் பிரிவு ஒருகாலல்லது இல்லை யென்றவாறு. களவினகத்துப் பகற்குறிக்கண்ணும் இரவுக்குறிக்கண்ணும் வந்து பிரியுமாகலான் அதுவும் பல்காலும் நிகழ்தலுடைத்துப்பிற எனின், அவையெல்லாம் இவ்வாசிரியராற் பிரிவென்று வேண்டப்படா, ஒரு கருமநோக்கிப் பெயர்ந்தன அன்மையின். அல்லதூஉம் அவையேயாயினும் ‖ வரையறையுடைய களவுகாலம் வரையறை உடைத்தாகலானென்பது.

---

* 'ஒரு பொருட்கிளவி' என்பதும் பாடம்.

† 'கடியவும் படாது வரையவும் படாதென்றது' என்பதும் பாடம்.

‡ 'பிரியவும்படாது' என்பதும் பாடம்.

‖ இச்சொற்றொடர் முன் அச்சுப்பிரதியில் இல்லை.

**கூஉ. ஓதல் காவல் பகைதணி வினையே
வேந்தர்க் குற்றுழி பொருட்பிணி பரத்தையென்
றாங்கவாறே யவ்வயிற் பிரிவே.**

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், மேற் கற்புக்காலத்துப் பிரிவு பலவென்றார், அவையிற்றைப் பெயரும் முறையுந் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

ஓதல்—கல்வி காரணத்தாற்பிரியும் பிரிவு; காவல்—நாடு காத்தற்குப் பிரியும் பிரிவு; பகைதணிவினை—இருவர் அரசர் *தம்மிற் பொருப என்றவிடத்து அவரைச் சந்து செய்வித்தற்குப் பிரியும் பிரிவு; வேந்தர்க்குற்றுழி—வேந்தரென்பார் அரசர், அரசர்க்குற்றுழிப் பிரியும் பிரிவு; பொருட்பிணி—பொருட்குப் பிரியும் பிரிவு; பரத்தை—புறப்பெண்டிர் மாட்டுப் பிரியும் பிரிவு; பரமென்பது, புறம், அஃது ஆரியச் சொல்; என்று, எண்ணுதற்குரியதோர் வாய்பாடு; ஆங்கு, அசைச்சொல்; ஆறு, அவற்றது தொகை; அவ்வயின்—கற்பினிடத்து; பிரிவு—நீக்கம் என்றவாறு.

ஏயென்பது ஈற்றசையேகாரம்; பெயர், சொல்லப்பட்ட பெயர்; முறை, கிடந்தமுறை; தொகை, ஆறு எனக்கொள்க.

இனி ஓதற்குப் பிரியும் பிரிவு முன்வைக்கப்பட்டது, தலைபான பிரிவாகலானும் †உயர்ந்தோர்க்கு உரித்தாகலானு மென்பது. பரத்தையிற் பிரிவு பின்வைக்கப்பட்டது, காமம் பின்வைத்தெண்ணப்படுமாகலானென்பது.

அஃதேயெனின், இவர் முன் பொருவிறந்தாரென்பத னொடு மாறுகொண்டது இச்சூத்திரம், என்னையோ

* 'தம்மிற் பொராநின்ற விடத்து' என்பதும் பாடம்.
† 'உயர்ந்த வருணத்தார்க்கு' என்பதும் பாடம்.

வெனின், தலைமகளை எய்தியிருந்தே இவன் ஓதுவான் பிரிவானெனின், முன் ஞானமிலனும்; இலனாகவே, ஞானத்தின் வழியது ஒழுக்கமாகலானும் ஒழுக்கத்தின் வழித்துத் *தலைக்குலமாகலானும் இவையெல்லாங் குறைவு பட்டானுமென்பது. இனிக் காவலென்பது இவன் நாட்டைப் பிறர்புகுந்து †அலைப்பதூஉங் கொள்வதூஉஞ்செய்ப அவரை நீக்குதற்கு நீங்குமெனின் இங்ஙனம் பிறரான் இழிவந்தனை செய்து நலியப்படுமேயெனின் ஆண்மையிற் குறைபட்டானு மென்பது. இனிப் பகைதணிவினையென்பது சந்துசெய்வித்தற்குப் பிரியுமேயெனின், தூதுவனுமாயினனும்; தூதுவராவார் பிறர்க்குப் பணிசெய்தொழுவாராவர், அவரது பொருளிறப்பு என்னையோவென்பது. இனி வேந்தற்குற்றுழிப் பிரியுமேயெனின், கருமச்சேவகனும்; கருமஞ்செய்வான் சேவகனுமென்ப, இறப்பவும் இழிவந்ததோரொழுக்கம்; பிறர் குறிப்பன்றித் தன் குறிப்பு இல்லையெனப்படும்; ஆகலின் இவரது பொருளிறப்பு என்னையோ வென்பது. இனிப் பொருள்வயிற் பிரியுமேயெனின், முன்னர்ப் பொருளிலனுமாயினனும், ஆகவே எல்லாருகர்ப்பணித்தலும் இரந்தோர்க்கீதலும் ‡என்னும் இவையெல்லாம் பொருட்குறைபாடுடையார்க்கு நிகழாமையின் இக்குறைபாடெல்லாம் உடையனும்; அவையுடையானது பொருளிறப்பு என்னையோ வென்பது. இனிப் பரத்தையர் மாட்டுப் பிரியுமேயெனின்

---

* வாளா 'குலமாதலானும்' என்றும் பாடமுண்டு.

† 'அலைப்பதுமாய்க் கொள்வதுஞ் செய்யப்பட்டு' என்பதும் பாடம். இங்கிருந்து சிலவரிகளில் வேறோர் பிரதிக்கு இணங்கப் பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன.

‡ 'நன்னூர் நாட்டலும் நடவாரொழுக்கலும்' என்னும் வேறிரு சொற்றொடர் வேறொரு பிரதியில் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன.

இவன் கண்டார்கண் தாழ்வானும், ஆகலான் தலைமகள்மாட்டே கிடந்த அன்பிலன் ஆயினானும். அல்லதூஉங் கண்டுழியெல்லாம் உள்ளத்தைச் செலீஇ உள்ளத்தின்வழி ஓடுமாகலான் நிறையிலனும்; நிறையிலானது பொருள்சிறப்பு என்னையோ வென்பது.

இவையெல்லாஞ் சொல்லப் பெரிது மாறுகொண்டு காட்டிற்றெனின், மாறுகொள்ளாது; மாறுகொள்ளாமைக்குக் காரணம் என்னையோவெனின், ஓதற்குப் பிரியுமென்பது கற்பான் பிரியுமென்பதன்று, பண்டே குரவர்களாற் கற்பிக்கப்பட்டுக் கற்றான் அறம் பொருளின்பம் வீடுபேறுகள் முதலிய நூல்களெல்லாம்; இனிப் பரதேசங்களினும் அவை வல்லார் உளரெனிற் காண்பலென்றும், வல்லார்கள் உள்வழிச்சென்று தன்ஞானம் மேற்படுத்து அவர்கள் ஞானங் கீழ்ப்படுத்தற்குப் பிரியுமெனக்கொள்க. இனிக் காத்தற்குப் பிரியுமென்பது நலிவார் உளராக நலிவுகாத்தற்குப் பிரியுமென்பதன்று, நாட்டகத்து நின்றும் நகரகத்துந் தமக்கு உற்றது உரைக்கலாத மூத்தார்களும் பெண்டிர்களும் இருக்கைமுடவருங் கூனருங் குருடரும் பிணியுடையாரும் என இத்தொடக்கத்தார் தம் முறைக்கருமங் கேட்டுத் திருத்துதற்பொருட்டாகவுங், காட்டகத்துவாழும் உயிர்ச்சாதிகள் ஒன்றனையொன்று நலிவன உளவாயினவிடத்துத் தீதென்று அவற்றை முறைசெய்தற்குங், கொடிவலைப்பட்டுக் கிடந்தனவற்றைத் துறைநீக்குதற் பொருட்டாகவும், வளன் இல்வழி வளந்தோற்றுவித்தற்பொருட்டாகவுந், தேவகுலமே சாலையே அம்பலமே என்று இத்தொடக்கத்தனவற்றை ஆராய்தற்கும், அழிகுடியோம்புதற்கும் பிரியுமென்பது. அல்லதூஉம் பிறந்த உயிர் தாயைக் கண்டு இன்புறுவதுபோலத் தன்னாற் காக்கப்படும் உயிர்வாழ்சாதிகள் தன்னைக்கண்டு இன்புறுதலின் தான்

அவர்கட்குத் தன் உருக் காட்டுதற்கும், மாற்றரசர் ஒற்று வந்தவிடத்து அவர்முன்னர்த் தனது ஊக்கங் காட்டுதற் பொருட்டாகவும் பிரியும். அதனானே மாற்றரசரும் திறை கொடுப்பரென்பது. இனிப் பகைதணிவினை யென்பது தூதுவர்போலச் சந்து செய்வித்தற்குப் பிரியு மென்பதன்று, இருவர் அரசர் நாளைப்பொருதும் இன்று பொருது மென்று முரண்கொண்டு இருந்த நிலைமைக்கண் தான் அருள் அரசனாகலின் இம்மக்களும் இவ்விலங்குகளுமெல்லாம்பட இவ்விரண்டு குலத்திற்கும் ஏதம் நிகழும், அதனால் இப்போரொழிப்பனென்று இருவரையும் இரந்து சந்துசெய்வித்தலுமொன்று. அல்லதூஉந் தேவரும் அசுரரும் பொருதகாலத்துத் தேவரையும் அசுரரையும் *ஒருவீர் ஒருவீர் மிக்காரை ஒறுப்பல் யானெனப் பாண்டியன் மாகீர்த்தி சந்துசெய்வித்ததுபோல் இருவரின் மிகைசெய்தாரை ஒறுப்பலென்றுசந்து செய்வித்தலுமொன்று. இருவரையும் ஒறுக்குந்துணை ஆற்றலுடைய னாகலானென்பது. அஃதேயெனின் தன்னகத்து †இருந்துவிட அமையாதோ அன்னவாற்றலனாகலான்; தான் செல்லவேண்டுமோவெனின், செல்லவேண்டும் என்பது. என்னை? காதலர்ப் பிரிந்து ஒரு கருமம் முடிப்பதனின் மிக்க ஆள்வினையில்லையென்பது. ஆதலாற் பிரிந்தே சந்துசெய்விக்குமென்பது. இனி வேந்தர்க்குற்றுழி யென்பதற்குச் சேவகனாய்ப் பிரியுமென்பதன்று, தனக்கு நட்டான் ஓரரசன் சென்றவிடத்து ‡அவற்கு ஆய மறுதலையை வென்று நீக்குதற்குப் பிரியுமென்றுகொள்க. இனிப் பொருட்பிணியென்பது, பொருளிலனாய்ப் பிரியுமென்பதன்று, தன் முதுகுர

* வாளா 'மிக்கசெய்தாரை ஒறுப்பெனென்று' என்றும்பாடமுண்டு.
† 'நின்றுவிட' என்பதும் பாடம்.
‡ 'அவற்கு ஆபதம் அறுத்தல் இனிதென்று நீக்குதற்கு' என்பது முன் அச்சுப்பிரதியிற் கண்ட பாடம்.

வராற் படைக்கப்பட்ட பலவேறு வகைப்பட்ட பொருளெல்லாங் கிடந்ததுமன், அது கொடுதுய்ப்பது ஆண்மைத் தன்மையன்றெனத் தனது தாளாற்றலாற் படைத்த பொருள்கொண்டு வழங்கி வாழ்தற்குப் பிரியுமென்பது; அல்லதூஉந் தேவர்காரியமும் பிறிரர் காரியமுந் தனது தாளாற்றலாற் படைத்த பொருளாற் செய்தன தனக்குப் பயன் படுவன; என்னை? "தாயப்பொருளாற் செய்தது தேவரும் பிறிரருமின்புறார்." ஆதலான் அவர்களையும் இன்புறுத்தற்குப் பிரியுமென்பது. இனிப் பரத்தையென்பது, புறப்பெண்டிர் மாட்டுப் பிரிவு: இவள்கண் அன்பிலனாய்க் கண்டார்கண் தாழ்ந்து நிறையிலனாய்ப் பிரிந்தானல்லன்; என்னை? தலைமகளின் நீங்கி ஆடல்காண்பல் பாடல்கேட்ப லெனப் பிரியும்; பிரிய, அவற்றின்கட்சென்ற உணர்வு தலைமகண்மாட்டு நின்ற உணர்வினை மறைக்கும்; என்னை? இரண்டுணர்வு உடனில்லாமையின்; இவ்வகை மறைப்ப இவர்கண்ணதே உள்ளமாமென்பது; என்னை? தாம் இயல்பாகவே பிறரையும் நயப்பிக்கப்படும் வனப்புடையார் ஆடற்றகையாலும் பாடற் குரலாலும் நயப்பித்து மென்று எடுத்துக்கொண்டால் ஆடவர்கள் நயப்பது சொல்லவேண்டுமோ வென்பது. அவற்றது பொருள் அறியாது கடாயினாய், இவை அவற்றுப் பொருளொன்று கொள்க வென்பது. இனிப் பிரிவுகளை வேறு உரிமை கூறுமிடத்து அவற்றுக்குச் செய்யுள் காட்டுதும். (உ)

௩௪. அவற்றுள்,

ஓதலுங் காவலு முயர்ந்தோர்க் குரிய.

என்ப தென்னுதலிற்றோவெனின், மேற் சொல்லப்பட்ட பிரிவினை நிறுத்தமுறையானே முன்பிரண்டும் இன்னார்க் குரியவென்ப துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்: அவற்றுள்—மேற்சொல்லப்பட்ட அறுவகைப் பிரிவினுள்ளும்; ஓதலும் காவலும்—ஓதற்கும் பிரியும் பிரிவும் நாடுகாத்தற்குப்பிரியும் பிரிவும்; உயர்ந்தோர்க்கு உரிய—உயர்ந்தோரென்பார் பார்ப்பாரும் அரசரும், அவ்விருவர்க்கும் உரிய என்றவாறு.

ஓதற்குப் பிரியும் பார்ப்பான், நாடுகாத்தற்குப் பிரியும் அரசனென நிரனிறையாகக் கொள்க. அது பொருந்தாது; என்னை? ஓதலுங் காவலும் அந்தணர் அரசரென்று இருவர்க்கும் உரியவெனினும் நிரனிறையாவது என்றார்க்கு, அவ்வாறு சொல்லிற்றிலராயினும் * பொருள் வகையான் ஒக்குமென்பது. என்னை? உயர்ந்தோர்க்கு உரியவெனவே உயர்ந்தோராவார் பார்ப்பாரும் அரசருமேயாகலானென்பது. என்றார்க்கு, உயர்ந்தோர்க்கு உரிய வென்றதனாற் பார்ப்பார்க்கே கொள்ளேனோவெனிற் கொள்ளப்படாது, காவல் பார்ப்பார் தொழிலன்று, ஆகலின் இருவர்க்கும் உரியவென்பது பெறுதும். அல்லதூஉம் உரையிற்கோடலென்பது தந்திரவுத்தியாகலானும் இருவர்க்கும் உரியவென்பது பெறுதும். ஓதற்குப் பிரிதலுறுந் தலைமகன் தோழியால் தலைமகட்குப் பிரிவுணர்த்துவிக்கும். அதற்குச்செய்யுள்:

ஓதற்பிரிவுரைத்தல்.

மைதா விலாதநங் கல்வி மிகுத்து வருவதெண்ணிப்
பொய்தா விலாதசொல் லார்செல்வர் போலும்புல் லாதமரே
செய்தார் படச்செந் நிலத்தைக் கணைமழை திண்சிலையாற்
பெய்தான் விசாரிதன் றென்னனன் னாட்டுறை பெண்ணணங்கே.

காத்தற்குப் பிரியலுறுந் தலைமகன் தோழியால் தலைமகட்குப் பிரிவுணர்த்துவிக்கும். அதற்குச் செய்யுள்:

---

* 'ஒருவகையான் நோக்க ஒக்குமென்பது' என்றும் பாடமுண்டு.

காவற்பிரிவுரைத்தல்.

தேக்கிய தெண்டிரை முந்நீ ரிருநிலந் தீதகலக்
காக்கிய செல்வது காதலித் தாரன்பர் காய்ந்தெதிரே
யாக்கிய வேந்த ரமர்நா டடையத் தனஞ்சுடர்வா
ளோக்கிய கோனந்தண் கூடலனையா நுடங்கிடையே. ௨௪௪)

௩௭.

வேந்துவினை யியற்கை பார்ப்பார்க்கு முரித்தே.

என்ப தென்னுதலிற்றோ வெனின், பார்ப்பார்க்குப் பிரிவென்றோதப்பட்டது கல்வி மிகுத்தற்குப் பிரியும் பிரிவன்றே, அதுவல்லாமலும் பிறிதும் ஒரு பிரிவு உண்டென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்: 'வேந்து' என்பது அரசு, 'வினை' யென்பது செய்கை, 'இயற்கை' யென்பது தன்மை, 'பார்ப்பார்க்கும் உரித்தே' யென்பது பார்ப்பார்க்குங் கிழமையுடைத்து என்றவாறு.

என்பதனாற் போந்த பொருள், வேந்து செய்வித்தற்கு உரிய சந்து பார்ப்பார்க்கும் உரித்தென்றவாறு. வேந்தர்க்குச் சந்துசெய்வித்தல் உரித்தென்று மேற்சொல்லிப் போந்தாராயினன்றே 'வேந்துவினையியற்கை பார்ப்பார்க்கும் உரித்தே'யென்பது. அது மேற்சொல்லினாரே. என்னை? காவல் பகைதணிவினை யென்று இரண்டினையும் ஒருங்கு வைத்தார் அவ்விரண்டினையும் அரசர்க்கு உரியவென்றற் பொருட்டெனக் கொள்க. என்னை அரசர்க்கு உரித்தாமாறெனின், இருவர் அரசர் வேறுபட்டு மாறுகொண்டிருந்தவிடத்து அவர்களைச் சந்துசெய்வித்தற்குப் பிரியாதுவிடின் அவர்களைச் சார்ந்து வாழ்வாரும் அவர்கள் நாடும் பெரிதுந் துன்பமெய்துமன்றே? அதனை நீக்கும் பெருமையுடையார்

அதனை நீக்காது உடன்பட்டிருப்பப் பழியும் பாவமும் பெரி தாகுமாகலான் அரசர்க்கும் உரித்து. அவ்வகை அவர்க்கு ஆகிய சந்து பார்ப்பார்க்கும் உரித்து; என்னை? அவரும் பெருமையுடையராகலின். அதற்குச் செய்யுள்:

பிரிவு கூறல்.

தாக்கிய போர்வய வேந்த ரிருவர்க்குஞ் சந்திடைநின்
றாக்கிய செல்வது காதலித் தார்நம ரரமருள்
வீக்கிய வார்கழல் வேந்தர்தம் மானம்வெண் மாத்துடனே
நீக்கிய கோனெடு நீர்வையை நாடன்ன நேரிழையே. (உசரு)

கூஅ. அரச ரல்லா வேனை யோர்க்கும் புரைவ தென்ப வோரிடத் தான.

என்பது என்னுதலிற்றோ வெனின், சந்துசெய்வித்தற்குப் பிரியும் பிரிவு அரசர்க்கன்றியும் வாணிகர்க்கும் வேளாளர்க்கும் உரித்தென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்: அரசர் அல்லா ஏனையோர்க்கும்—அரசரல்லாத ஏனையோராவார் ஒழிந்த வணிகரும் வேளாளரும் என்ற இருவர்க்கும்; புரைவதென்ப ஓரிடத்து ஆன—பொருந்துமென்ப அவர் இல்வழி என்றவாறு.

அரசரில்லாவழி வணிகரும் வேளாளரும் வேறுபட்டு நின்ற அரசரையுஞ் சந்து செய்வித்தற்குப் பிரியப்பெறுபவென்பது. பொருளானும் ஆள்வினையானும் அரசரோடொப்பர், வணிகரும் வேளாளருமென்னும் வேற்றுமையில்லது என்பது. அஃதேயெனின், மேற்சூத்திரம் வேண்டா அரசரல்லா ஏனையோரெனவேபார்ப்பாரும் அடங்குவராகலானென்பது; என்றார்க்கு, அதுவன்று; அரச

ரல்லா ஏனையோரென்பது அரசரிற் பின்னைச்சொல்லப்படும் வணிகரையும் வேளாளரையுமே தழுவுதற்குச் சொன்னாராகலானென்பது. அல்லாக்கால் 'வேந்துவினை யியற்கை பார்ப்பார்க்கும் உரித்து' என்னார்மன் என்பது. இவ்விருவர்க்குஞ் செய்யுள் மேற்காட்டிற்றே கொள்க (௩௦)

௩௧. வேந்தர்க்குற்றுழிப்பொருட்பிணிப்பிரி
வென்-றாங்க விரண்டு மிழிந்தோர்க் குரிய.

என்பது தென்னுதலிற்றோவெனின், வணிகர்க்கும் வேளாளர்க்கும் உரியதோர் பிரிவு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்: வேந்தர்க்குற்றுழி—அரசர்க்குற்றுழி; பொருட்பிணிப் பிரிவு—பொருள்வேட்கையிற் பிரியும் பிரிவு; 'என்று' என்பது எண்ணுதற்குரியதோர் வாய்பாடு, 'ஆங்க' என்பது அசைச்சொல், 'இரண்டு' என்பது தொகை, உம்மை முற்றும்மை; இழிந்தோர்க்கு உரிய—வணிகர்க்கும் வேளாளர்க்குங் கிழமையுடைய என்றவாறு.

இழிபுபடச் சொல்லினாரால் இழிந்தாரென்பது பொருசிறப்பினொடு மாறுகொள்ளுமெனிற், கொள்ளாது; இந்நூல் உலகினோடொத்தும் ஒவ்வாதும் நடக்கின்றதாகலான் உலகியல்நோக்கிச் சாதிவகையான் இழிந்தாரெனப்பட்டது. ஒழிந்தவற்றாற் பொருசிறப்பு இவர்க்கும் ஒக்குமென்பது. அவற்றுள், வேந்தற்குற்றுழிப் பிரியலுறுந் தலைமகன் தோழியால் தலைமகட்குப் பிரிவுணர்த்துவித்துப் பிரியும். அதற்குச் செய்யுள்:

பிரிவுணர்த்தல்.

வாரார் முரசின் விரைசேர் மலர்முடி மன்னவற்காய்ச்
சேரார் முனைமிசைச் சேறலுற் றார்நமர் செங்கலத்தை

யோரா தெதிர்ந்தா ருடன்மீ துலாவி யுருச்சிவந்த
தேரான் றிருவளர் தென்புன லூடன்ன சேயிழையே. (உசசு)

கன்னவி றோண்மன்னன் றெம்முனை மேற்கல வாரைவெல்வான்
மின்னவி றோளன்பர் செல்வர் விசய சரிதனென்னுந்
தென்னவன் சேரார் படநறை யாற்றுச் செருவடர்த்த
மன்னவன் கூடல்வண் டுந்தமி ழன்ன மடமொழியே. (உசஎ)

தலைமகன் வேந்தர்க்குற்றுழிப் பிரிந்தவிடத்துத் தலைமகள் வேறுபட்டு ஆற்றாளாயினாளெனக் கவன்ற தோழிக்கு ஆற்றுவலென்பதுபடத் தலைமகள் சொல்லியதற்குச் செய்யுள் ;

பிரிவாற்றாமை கார்மிசை வைத்தல்.

படலைப் பனிமலர்த் தாதவர் வைகிய பாசறைமேற்
றொடலைக் கமழ்நறுங் கண்ணியி னாய்சென்று தோன்றுங்கொல்லோ
வடலைப் புரிந்தசெவ் வேலரி கேசரி தென்குமரிக்
கடலைப் பருகி யிருவிசும் பேறிய கார்முகிலே. (உசஅ)

அதுகேட்ட தோழி இவள் பிரிவாற்றாமையானன்று வேறுபட்டது; அவர் குறித்துப் பிரிந்த கார்வரப், பிரிந்த பாசறைக்கண் தோன்றியக்கால், தாம் எடுத்துக்கொண்ட வினைமுடியாது மீள்வர்கொல்லோ வென்பதுபோலும், இவளாற்றாளாயது; யான் பிழைக்க உணர்ந்தேனென ஆற்றுவாளாவது. அதற்குச் செய்யுள் :

தோழி கூறல்.

வாமா னெடுந்தேர் வயமன்னர் வாண்முனை யார்க்கும்வண்டார்
தேமா நறுங்கண்ணி யாய்சென்று தோன்றுங்கொல் சேரலர்தங்
கோமான் கட்படை கோட்டாற் றழியக் கனையுகைத்த
வேமாண் சிலையவன் *கன்னிநன் னீர்கொண்ட வீர்முகிலே. (உசகூ)

இதுவும் அது.

*'தண் கடல் நீர்கொண்ட' என்பதும் பாடம்.

வேந்தர்க்குற்றுழிப் பிரிந்த தலைமகன் தான் குறித்த பருவவரவின்கண் வினைமுற்றி மீளலுறுவான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

நிலைமை நினைந்து கூறல்.

இன்பார்ப் பொடுங்க வலஞ்சிறை கோலி யிடஞ்சிறையா
லன்பாற் பெடைபுல்லி யன்ன நடுங்கு மரும்பனிநா
ளென்பாற் படரொடெண் ணுங்கொ லிருஞ்சிறை யேற்றமன்னர்
தென்பாற்படச்செற்றகோன்வையைநாடன்ன சேயிழையே. (உ௰)

அன்புடை மாதர்கண் டாற்றுங்கொ லாற்றுக் குடியடங்கா
மன்புடை வாடவென் றுன்றமிழ் நாட்டு வலஞ்சிறைக்கீ
ழின்புடை யேறிளம் பார்ப்புத் துயிற்றி யிடஞ்சிறைக்கீழ்
மென்பெடை புல்லிக் குருகு நரல்கின்ற வீழ்பனியே. (உ௧)

இது கேட்ட தேர்ப்பாகன் விரைந்து போதற்கொருப்படுவானும்.

இன்னும் வேந்தர்க்குற்றுழிப் பிரிந்து வினைமுற்றிய தலைமகன் இவ்வாறுஞ் சொல்லும். அதற்குச் செய்யுள்:

வினைமுற்றி நினைதல்,

† கடியா ரிரும்பொழிற் கண்ணன்று வாட்டியின் றுங்கலவாப்
படியார் படைமா மதின்மேற் பனிவந்து பாரித்ததால்
வடியா ரயினெடு மாறனெங் கோன்கொல்லி வண்டிவர்பூங்
கொடியா ரிடைமட மான்பிணை நோக்கி குழைமுகமே. (உ௨)

‡ கயவாய் மலர்போற் கருங்கண் பிறழவெண் டோடிலங்க
நயவார் முனைமிசைத் தோன்றின்று நட்டாற் றெதிர்ந்ததன்னை
வியவார் படையிட்டெண் காதஞ்செலச்சென்று மீன்றிளைக்கும்
வயவான்செறித்த வெங்கோன் வஞ்சியன்னாள் மதிமுகமே. (உ௩)

---

† 'கடியாரிரும்பொழில் வாயன்றுகாட்டி' என்பதும் பாடம்.

‡ இச்செய்யுள் முன் அச்சுப்பிரதியில் விடுபட்டது; வேறோர் ஏட்டுப்பிரதியிற் கண்டமையின் இங்கெடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டது.

தங்கயல் வெள்ளொளி யோலைய தாய்த்தட மாமதின்மேற்
பொங்கயல் வேந்த ரெரிமூழ்கத் தோன்றின்று போதகண்மேற்
பைங்கயல் பாய்புனற் பாழிப்பற் றுரைப் பணித்ததென்னன்
செங்கய லோடு சிலையுங் கிடந்த திருமுகமே. (உ௫௪)

இதுகேட்ட தேர்ப்பாகன் விரைந்து *கடாவுவானுவது பயன்.

இங்ஙனம் வினைமுற்றிய பின்னையன்றி †முற்றுவிடத்துஞ் சொல்லுமோவெனிற் சொல்லான்; என்னை?

"கிழவி நிலையே வினையிடத் துரையார்
வென்றிக் காலத்து விளங்கித் தோன்றும்" (தொல்-பொ-கற்-௪௫.)

என்பது சூத்திரமாகலான், வினைமுற்றிய பின்னையே சொல்லு மென்பது.

வேந்தர்க்குற்றுழிச் சென்று வினைமுற்றி மீள்வான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

பாகற் குரைத்தல்-

வென்றே களித்தசெவ் வேனெடு மாறன்விண் டார்முனைமேற்
சென்றே வினைமுற்றி மீண்டனங் காருஞ் சிறிதிருண்ட
தின்றே புகுர்வண்ண மூர்கதிண் டேரின வஞ்சியென்ன
நின்றே வணங்கு நுடங்கிடை யேழை நெடுநகர்க்கே. (உ௫௫)

"உலகுட னிழற்றிய தொலையா வெண்குடைக்
கடல்போ றானைக் கலிமா வழுதி
‡வென்றமரு முழக்கிய வியன்பெரும் பாசறைச்
சென்றுவினை முடித்தன மாயி னின்றே
கார்பெயற் கெதிரிய காண்டகு புறவிற்
கணங்கொள் வண்டி னஞ்சிறைத் தொழுதி

* 'பண்ணுவானுவது' என்பதும் பாடம்.

† 'முற்றுதான் முன்னஞ் சொல்லுமோவெனின்' என்பதும் பாடம்.

‡ 'வேத்தமருழக்கிய' என்பதும் பாடம்.

*மணங்கொண் முல்லை மாலை யார்ப்ப
வுதுக்காண் வந்தன்று பொழுதே வல்விரைந்து
செல்க பாகநின் வல்வினை நெடுந்தேர்
வெண்ணெல் லரிநர் மடிவாய்த் தண்ணுமை
பன்மலர்ப் பொய்கைப் †படுபுள் ளெழுப்பும்
காய்நெற் படப்பை வாணர் சிறுகுடித்
தண்டலை கமழுங் கூந்த
லொண்டொடி மடந்தை தோளிணை பெறவே." (அகம்-உ0கூ)

இன்னும் பிறவுஞ் சொல்லும். அதற்குச் செய்யுள்:

பட்டா ரகலல்குற் பாவையுங் காணுங்கொல் பாழிவெம்போ
ரட்டா னரிகே சரியைய மாயிரம் யானைமுன்னு
விட்டான் மருகன்றென் னாட்டிருண் மேகங்க ளூர்ம்புறவிற்
கட்டார் கமழ்கண்ணி போன்மலர் கின்றன கார்ப்பிடவே. (உகூ)

புரிந்தமெல் லோதியை வாட்டுங்கொல் வல்லத்துப் போரெதிர்ந்தா
ரிரிந்த வகைகண்ட வாண்மன்னன் றென்னாட் டிருஞ்சுருள்போய்
விரிந்த ‡புதவங்கண் மேய்ந்துதம் மென்பிணை கையகலா
திரிந்தநின் கோட்ட கலைமா வுகளுஞ் செழும்புறவே. (உகூஎ)

‖செறிகழல் வானவன் செம்பியன் றென்னா டனையவென்றி
வெறிகமழ் கோதைகண் வேட்கை மிகுத்தன்று வெள்ளஞ்சென்ற
நெறிகெழு வெண்மணன் மேனெய்யிற் பால்விரித் தன்னவந்நூண்
பொறிகெழு வாரணம் பேடையை மேய்விக்கும் பூம்புறவே. (உகூஅ)

---

* 'மணங்கமழ் முல்லையார்ப்பவுதுக்காண்' என்பதும் 'வாழி பொழுதே' என்பதும், 'நல்வினைநெடுந்தேர்' என்பதும் பாடம்.

† 'படுபுள்ளோப்பும்' என்பதும் பாடம்.

‡ புதவம்-ஒருவகைப்புல், இச்சொல் 'புதவு' எனவும் வரும்; ஜீவஞ்ஞரிதனர் இதனைப் 'பதவு' என வழங்குவர்.

‖ இச்செய்யுள் மூன் அச்சுப்பிரதியில் விடுபட்டது; வேறோர் ஏட்டுப் பிரதியிலிருந்தமையின் இங்கெடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டது

ஆழித் திருமா லதிசயற் காற்றுக் குடியுடைந்தார்
சூழிக் களிற்றிற் றனைகதிண் டேர்துயர் தோன்றின்றுகாண்
கோழிக் குடுமியஞ் சேவநன் பேடையைக் கால்குடையாப்
பூழித் தலையிரை யார்வித்துத் தானிற்கும் பூம்புறவே. (௨௮௯)

கைம்மாப் புறவின் சுவடு தொடர்ந்து கனல்விழிக்கு
மொய்ம்மா மதக்களி வேழங்கள் பின்வர முன்னுகதேர்
நெய்ம்மா ணயிலொடு மாற னிறைபுனற் கூடலன்ன
மைம்மாண் குழலாள் பரமன்று வானிடை வார்புயலே. (௨௯0)

மூன்று றுறத்தா வடிமுன் னுறீஇமுடு காதுதிண்டே
றென்று விழைத்தவற் றேடிற்றை நாளு மிழைக்குங்கொல்லா
மொன்று வயவர்தென் பாழிப் படவொளி வேல்வலத்தால்
வென்றான் விசாரிதன் றென்புன னாடன்ன மெல்லியலே. (௨௯௧)

இவையெல்லாஞ் சொல்லக்கேட்ட தேர்ப்பாகன் கடிது கடாவுவானாவது பயன்.

கடிக்கண்ணி வேந்தரை யாற்றுக் குடிக்கன்னி வாகைகொண்டே
முடிக்கண்ணி யாவைத்த மும்மதில் வேந்தன் முசிறியன்ன
வடிக்கண்ணி வாட வளமணி மாளிகைச் சூளிகைமேற் [னே.
கொடிக்கண்ணி தாம்வண்ண நண்ணிவந் தார்த்தன கொண்டல்க

இதுவும் மேலவற்றோடு ஒக்கும்.

இனி முகில் நோக்கிச் சொல்லுவாய்த் தேர்ப்பாகன் கேட்பச் சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

முகிலோடு கூறல்.

பண்டேர் சிறைவண் டறைபொழிற் பாழிப்பற் றுதமன்னர்
புண்டேர் குருதி படியச்செற் றான்புன னாடனையாள்
கண்டே ரழிந்து கலங்கு மவடன் கடிநகர்க்கென்
றிண்டேர் செலவன்றி முன்செல்லல் வாழி செழுமுகிலே. (௨௯௨)

இது கேட்ட தேர்ப்பாகன் விரைந்து தேர் கடாவு வானாவது பயன்.

வேந்தர்க்குற்றுழிப் பிரிந்து வினைமுற்றிப்புகுந்த தலைமகனது வரவுணர்ந்து தோழி தலைமகட்குச் சொல்லும்; அதற்குச் செய்யுள்:

வரவேடுத் துரைத்தல்.

கொற்றங் கயின்மன்னன் கோனெடு மாறன்றென் கூடலன்ன
முற்றா விளமுலை மாதே பொலிகநம் முன்கடைவாய்ச்
*செற்றார் பணிதிறை கொண்டநம் மன்பர் செழுமணித்தேர்ப்
பொற்றார்ப் புரவிக ளாலித்து வந்து புகுந்தனவே. (உகச)

ஆரு மணியிளம் போந்தையும் வேம்பு மலர்ந்தமந்தேன்
வாருங் கமழ்கண்ணி வானவன் மாறன்றன் மாந்தையன்னாய்
காருங் கலந்து முழங்கிமின் வீசின்று காதலர்தந்
தேருஞ் சிலம்பிப் புகுந்தது நங்கள் செழுநகர்க்கே. (உகரு)

இனித் தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி, வினைமுற்றி மீள்வார் சொல்லிய பருவந் தூதாகி வந்ததென்னும். அதற்குச் செய்யுள்:

பருவந்தூதாயிற்றெனப் பாங்கியுரைத்தல்.

முன்றான் முகிழ்முலை யாரமுயங்கி முறுவலுண்டு
சென்றார் வரவிற்குத் தூதாகிவந்தது தென்புலிப்பை
வென்று †விசாரிதன் வேனெடுமாறன் வியன்முடிமே
னின்றான் மணிகண்டம் போலிருள் கூர்கின்ற நீண்முகிலே. (உகசு)

இனித் தலைமகன் வினைமுற்றி மீண்டு புகுந்து, தலைமகளோடினிது இருந்து தோழிக்குச் சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

மறவாமை கூறல்.

மடையார் குவளை நெடுங்கண் பனிமல்க வந்துவஞ்சி
யிடையா ளுடனு யினிதுகழிந்தன் றிலங்குமுத்தக்
குடையான் குலமன்னன் கோனெடு மாறன் குளந்தைவென்று
படையான் பகைமுனை போற்சென்று நீடிய பாசறையே. (உகஎ)

---

* 'செற்றார் பணியத்திறங்கொண்டவன்பர்' என்பதும் பாடம்.
†'அழிய நறையாற்றகத்துவென்றான் முடிமேல்' என்பதும்பாடம்.

இனிப் பொருட்குப் பிரியலுற்ற தலைமகன் தோழியால் தலைமகட்குப் பிரிவு உணர்த்துவித்தற்குச் செய்யுள்:

பிரிவுணர்த்தல்.

இல்லா ரிருமையு நன்மையெய் தாரென் றிருநிதிக்குக்
கல்லார் சுரஞ்செல்வ தேநினைந் தார்நமர் காய்ந்தெதிர்ந்த
புல்லா ரவியநெல் வேலிப் பொருகளை மாரிபெய்த
வில்லான் விசாரிதன் றென்புன லூடன்ன மெல்லியலே. (உகஅ)

அதுகேட்டு ஆற்றாத்தன்மையளாய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

ஆற்றாதுரைத்தல்.

ஊனங் கடந்த வுயர்குடை வேந்த னுசித னென்னார்
மானங் கடந்துவல் லத்தம ரோட்டிய கோனிம்மன்மே
லீனங் கடந்தசெங் கோன்மன்னன் றெம்முனை போலெரிவேய்
கானங் கடந்துசென் றேபொருள் செய்வது காதலரே. (உகக)

தோழி தலைமகனிலைமை தலைமகற்குச் சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

ஆற்றுமை கூறல்.

விரை தங்கு தண்முடி வேந்தன் விசாரிதன் வெம்முனைபோல்
வரைதங்கு கானமர் செல்லுப வென்றலும் வாணுதலா
ணிரைதங்கு சங்கு கழலக்கண் ணித்திலஞ் சிந்தகில்லா
வரைதங்கு மேகலை மெல்லடி மேல்வீழ்ந் தரற்றினவே. (உஎ0)

மன்னேந் தியபுகழ் வாணெடு மாறன்றன் மாறந்தையன்ன
மின்னேந் தியவிடை யாய்நமர் செல்வர்வெங் கானமென்னப்
பொன்னேந் திளமுலை பூந்தடங் கண்முத்தந் தந்தனபோ
யென்னேந் தியபுக ழினிச் செய்யு மிரும்பொருளே. (உஎக)

இதுவும் மேலதனோடு ஒக்கும்.

இனித் தோழி தலைமகளை நீர் பிரிந்தவிடத்து நெடிய வாகிய கங்குல்களைத் தமியளாய் எவ்வகை * நீந்தி ஆற்று மென்னும். அதற்குச் செய்யுள்:

வருநெடுங் கங்குலெவ் வாறினி நீந்துமவ் வலத்துவென்ற
செருநெடுத் தானையெங் கோன்றெவ்வர்போலச்சென் றத்தமென்னு
மொருநெடுங் குன்றம் மறைந்தல செல்லாம் வளாய்க்குணபாற்
றிருநெடுங் குன்றங் கடந்தால் வருவது செஞ்சுடரே. (உஎஉ)

படந்தாழ் பணைமுக யானைப் பராங்குசன் பாழிவென்ற
விடந்தாழ் சிலைமன்னன் வெல்களம் போல வரிந்தவந்தி
கடந்தா லிடையிருள் போய்க்கடை யாமகல் லூழிமெல்லக்
கடந்தா லதற்பின்னை யன்றே வருவது காய்கதிரே. (உஎ௩)

இதுவும் அது.

தோழி தலைமகட்குப், பிரிவுநேர்ந்து நன்றுசெய்தாய் அவர் செல்லுங் கானம் இவ்வகைப்பட்டதென்னும். அதற்குச் செய்யுள்:

கானத்தியல்பு தோழியுரைத்தல்.

தேனக்க தாரவர் †காண்பர்செல் லாரவர் செல்லவொட்டி
கானக் குழன்மங்கை நன்றுசெய் தாய்வென்று வாய்கனிந்த
மானக் கதிர்வேல் வரோதயன் கொல்லி வரையகனிந்த
கானத் திடைப்பிடி கையக லாத கருங்களிறே. (உஎ௪)

இனித் தோழி தலைமகட்குப் பொருண் முடித்து வந்தான் எம்பெருமானென்னும். அதற்குச் செய்யுள்:

வரவுரைத்தல்

இருண்மன்னு மேகமுங் கார்செய் தெழுந்தன வெள்வளையாய்
மருண்மன்னு வண்டறை தாரவர் தாமுமிம் மாநிலத்தார்க்
கருண்மன்னு செங்கோ லரிகேசரியந்தண் கூடலன்ன
பொருண்மன்னு மெய்திப் புகுந்தனர் வந்தநம் பொன்னகர்க்கே.

* 'தின்றாற்றும்' என்பதும் பாடம்.

† 'காண்பர் சொல்லாரவர்' என்பதும் பாடம்.

மற்றும் இவ்விடத்துப், பிரிவிடை மெலிந்து ஆற்றாளாகிய தலைமகளைப் பருவம் வந்ததென்று வற்புறுப்ப வன்புறையெதிரழிந்து சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

தகரக் குழலாய் தகவில ளேசங்க மங்கைவென்ற
சிகரக் களிற்றுச்செங் கோனெடு மாறன்றென் கூடலின்வாய்
மகரக் கொடியவன் றன்னெடு வேனின் மலர்விலைக்குப்
பகரக் கொணர்ந்தில்லந் தோறுந் திரியும்பிப் பல்வளையே. (உஎச);

"அழுந்துபடு விழுப்புண் வழும்புவாய் புலரா
வெவ்வ நெஞ்சத் தெஃகெறிந் தாங்குப்
பிரிவில புலம்பி நுவலுங் குயிலினுந்
தேறுநீர் கெழீஇய யாறுநனி கொடிதே
யதனினுங் கொடிய டாளே மதனின்
றுய்த்தலை யிதழ பைங்குருக் கத்தியொடு
பித்திகை விரவுமலர் கொள்ளீ ரோவென
வண்டுசூழ் வட்டிய டிரிதரூஉந்
தண்டலை யுழவர் தனிமட மகளே." (நற்றிணை-கஎ.)

இவ்விடத்துச்செய்யுள் பலவும்வந்தன எல்லாங்கொள்க. (சு)

சஎ. காதற் பரத்தை யெல்லார்க்கு முரித்தே.

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், மேல் எல்லாப் பிரிவு களையுஞ் சிறப்புவகையான் உணர்த்தினர், இனிப் பரத்தையிற் பிரிவு நால்வர்க்கும் உரித்தென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்: காதற் பரத்தை—காதலிக்கப்பட்ட பரத்தை; எல்லார்க்கும் உரித்தே—எல்லாவருணத்தார்க்கும் உரித்து, என்றவாறு.

தம்மைக்கண்டு காதலித்தாரென்பது அறிவன்றே, அவர்தாம் பேரறிவினராதலான்; அன்னார்தாம் பின்னைத்

தலையளியாது விடுவது அருளன்று; அதனால் அஃது எல்லார்க்கும் உரித்தென்பது கொள்க. இவ்வுரை பொருந்தாது. என்னை காரணமெனின், மிக்காரைக் கண்டால் இழிந்தாரும் உயர்ந்தாரும் மற்றுமெல்லாருங் காதலிப்ப, அவர்மாட்டெல்லாம் பிரியல்வேண்டும். பிரியவே, எல்லாக்குற்றமுந் தங்கித் தலைமையொடு மாறுகொள்ளும். அல்லதூஉம், அன்பினாற் பிரியார் அருளினாற் பிரிவரென்பதூஉஞ் சொல்லப்பட்டதாம். அதனாற் காதலித்தாள் மாட்டுப் பிரியும் பிரிவு அமையாதெனக்கொள்க. இனி ஒருதிறத்தார் காதலைச் செய்யும் பரத்தை யென்ப. என்னை காரணமெனின், வைகலும் பாலை துய்த்துச் செல்வான் ஒருமகன் இடையிடை *புளியுங்காடியும் உண்டக்காலாம் பிறபாலினது விசேடம் அறிவானாவது. அஃதேபோலத் தலைமகள் குணங்களைத் துய்த்துச் செல்லாநின்றான் இடையிடை சிறுகுணத்தராகிய பரத்தையர்மாட்டுப் பிரிந்துவரத் தலைமகள் மாட்டுக் காதல் பெருகும். அல்லாது விட்டக்கால் இவள்குணம் பெருவரியதென்பது அறியலாகாது. என்னை? இன்னாததொன்று உண்மையான் இனியதன் இன்பம் அறியப்படுமென்பது. இவ்வுரையும் பொருந்தாது. என்னை காரணமெனின், அவர் ஒருத்தியைக் கொண்டே இவள் குணங்களைப்பெரிய என்பதறியுமெனின், அவர் மாட்டுப்பிரியாது விட்டவிடத்து இவடன் குணங்களை மிக்கனகொல்லோ மிக்கிலகொல்லோவென ஐயப்பட்டு நின்றானாகல்வேண்டும். அங்ஙனமாயின் தான் அவளொன்னும் வேற்றுமையில்லார் என்பதனொடு மாறுகொள்ளும். என்னை? தங்குணங்களை ஐயப்படுவார் இன்மையானென்பது

---

* 'புளிங்கறியும்' என்பதும் பாடம். இன்னும் இங்கிருந்து இப்பகுதி முடியுங்காறும் பல திருத்தங்கள் வேறொரு பிரதிக்கிணங்கச் செய்யப்பட்டன.

மற்றென்னோ உரையெனின், தலைமகனாற் காதலிக்கப் பட்ட பரத்தையெனக்கொள்க. அஃதேயெனின் இவள் கண்டாரையெல்லாங் காமுறுமாகாதோ எனின், ஆகாள்; ஆகாதவாறுசொல்லுதும். தலைமகனால் தலைநின்று ஒழுகப் படுவன தருமம் அருத்தம் காமம் என மூன்று; அம்மூன் றினையும் ஒருபகலை மூன்றுகூறிட்டு முதற்கட்பத்து நாழி கையும் அறத்தொடுபடச் செல்லும்; இடையனபத்துநாழி கையும் அருத்தத்தொடுபடச் செல்லும்; கடையன பத்து நாழிகையும் காமத்தொடுபடச் செல்லும்; ஆதலான் தலை மகன் முதற்கண் நாழிகை தருமத்தொடு படுவான், தலை மகளும் வேண்டவே தானும் வேண்டிப்போந்து அத்தாணி புகுந்து அறங்கேட்பதும் அறத்தொடுபடச் சொல்வதுஞ் செய்யும்; நாழிகை அளந்துகொண்டு இடையன பத்துநா ழிகையும் இறையும் முறையுங்கேட்டு அருத்தத்தினொடுபட் டனவேசெய்து வாழ்வானாம். அவ்வருத்தத்து நீக்கத்துக் கடையன பத்துநாழிகையில் தலைமகளுழைப் போதரும். போதர அப்போதரவு பார்த்திருந்த பரத்தையர் குழலூதி யாழெழீஇ தண்ணுமையியக்கி முழவியம்பித் தலைமகனை இங்குக் கூத்துண்டென்பது அறிவிப்ப; என்னை ?

> "*குழலெழீஇ யாழெழீஇத் தண்ணுமைப் பின்னர்
> முழவியம்ப லாமந் திரிகை"

என்று கூத்தநூலுடையாருஞ் சொன்னாரென்பது. அவ்வ கை அறிவிக்கப்பட்ட தலைமகன் நாம் இதனை ஒருகால் நோக் கிப் போதுதுமென்று செல்லும்; சென்றக்கால் அவர்கள் தங்கண் தாழ்விப்பரென்பது. அஃதேயெனின், இவள்பரத் தையரைத் தலைமகனை எய்திபிருந்தே உடையளாதல் எய்தா

---

* 'குழல்வழீ' என்பதும் பாடம்.

துதன்முன் உடையனாதல் இரண்டல்லது இல்லை. அவற்றாளெய்தியிருந்தையுடையனாயினனேயெனின், தலைமகள் குணமேயுமன்றிப் பிறவும் இன்பஞ்செய்வன வளவாகக் கருதினானாம். ஆகவே,

"கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு
மொண்டொடி கண்ணே யுள." (குறள் - புணர் - ௧.)

என்பதனொடு மாறுகொள்ளுமென்பது. இனித், தலைமகளை எய்தாதமுன் உடையனாயினனேயெனின், முன்னும் இவ்வன் கற்ற காலமின்றிக் காமத்துக்கண்ணே கெழுமிவருகின்றானாம்; ஆகவே நெறியால் வளர்ந்தான் அல்லனாமென்பது. மற்றென்னோ உரையெனின், தலைமகளை எய்தாதமுன்னே பரத்தையரை உடையனென்பது. எனவே, மேற்சொல்லப்பட்ட குறை எய்தாதோவெனின், எய்தாது. குரவர்கள் இவனறியாமையே இவனுரிமை இது வெனவும் இவன் யானையுங் குதிரையும் இவையெனவும் மற்றுமெல்லாம் இவற்கென்று வகுத்துவைத்துத் தாம் வழங்கித் துய்ப்பவென்பது. அவ்வகையே குரவர்களான் இவனுரிமையென்றே வளர்க்கப்பட்டாராகலான் தலைமகளை எய்துவதன்முன் உளரென்பது. இவன் முன்னே தன்னுரிமையாவது அறிந்தவாறென்னை யெனின், தலைமகன் தலைமகளை நீங்கித் தருமமும் அருத்தமும் உள் பட்டுத் தலைமகள் மாட்டுப் போதருமிடத்து, அவர் முன்சொன்னவாறே குழலும் யாழுந் தண்ணுமையும் முழவும் இயம்புப. இயம்பினவிடத்து இஃதென்னை யென்னும்; என்றக்கால் அது நின் உரிமையன்றோவென்ப. என்றார்க்கு, அஃது என் உரிமையாயினவாறு என்னையென்னும், என்றவிடத்து நின்குரவர்களான் நினக்குரிமையாக வகுக்கப்பட்டாரென்ப. ஆயின் நாங் குரவர் பணி மாறு

கொள்ளலராகாதென்பதனாற் காண்டற்குச் செல்லும்; சென்றுழி அவர் தங்கண் நயப்பிப்ப வென்பது. இது பரத்தையிற்பிரிவு நிகழுமாறு.

அஃதேயெனின், மற்றைப் பிரிவெல்லாம் வேண்டுக, ஆள்வினைமிகுதி உடைமையான்; இஃது எற்றிற்கோ வேண்டியதெனிற், பரத்தையிற் பிரிந்தான் தலைமகனென்றால் ஊடலே புலவியே துனியே என்றிவை நிகழும். நிகழ்ந்தால் அவை நீக்கிக் கூடினவிடத்துப் பெரியதோர் இன்பமாய் அவ்வின்பத்தன்மையை வெளிப்படுப்பன அவையெனக்கொள்க. மென்சுவை மேலே நடந்தானோர் ஆசிரியனாகலான் இப்பிரிவு வேண்டினானென்பது. அஃதேயெனின் காதற்பரத்தை எல்லார்க்கும் உரியளென்றாகாதே சூத்திரஞ் செய்தற்பாலது, உரித்தென்று அஃறிணைவாய்பாட்டாற் சொல்லிற்று எற்றிற்கோவெனின், பிரிவதிகாரம் வாராநின்றமையாற் பிரிவும் உரித்தென்று சொல்லப்பட்டது. பரத்தையர்மாட்டுப் பிரியும் பிரிவின்கட் செய்யுள்:

தோழிகூறல்.

மைவா ரிரும்பொழில் வல்லத்துத் தெவ்வர்க்கு வான்கொடுத்த
கைவா ளயினெடு மாறன்றென் னாடன்ன சேயிழையா
யிவ்வாய் வருவர்நங் காதல ரென்னவுந் தேற்கெதிரே
செவ்வாய் துடிப்பக் கருங்கண் சிவந்தன சேயிழைக்கே. (௨௭௭)

பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகன் பெயர்ந்து தோழியை வேண்டத் தோழி வாயின்மறுத்தாளென்பது. என்ஙனம் வாயின் மறுத்தாளோ வெனின், எம்பெருமானது நிலை சொல்லலுற்றேற்கு, எனது குறிப்பறிந்து இத்தன்மையினுள், இதற்குத் தக்கதறிந்து செய்யென்று வாயின்மறுத்தாளென்பது.

இனிப் பரத்தையிற்பிரிந்த தலைமகற்கு வாயிலாகப் புக்க பாணன் தலைமகளால் வாயின்மறுக்கப்பட்டு முன்னின்று நீங்கியதற்குச் செய்யுள்:

பாணன் புலந்துரைத்தல்.

சென்றே யொழிக வயலணி யூரனுந் தின்னத்தந்த
கன்றே யமையுங்கல் வேண்டாபல் யாண்டு கறுத்தவரை
வென்றே விழிஞங்கொண் டான்கடன் ஞால மிகவகலி
தன்றே யடியே னடிவலங் கொள்ள வருளுகவே. (௨௭௮)

மற்றும் வாயில்பெறாது பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகன் மகனை வாயிலாகக் கொண்டு புக்கானைக் கண்டு பொறாமை நீங்கவேண்டித் தோழி சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

பொறாமை நீக்கத் தோழிசொல்லியது.

இழுது திணர்ந்தன் திரளுஞ்சிறைத் தெம்மன்ன ரின்குருதி
கழுது படியச்சண் டான்கன்னி யன்னமின் னேரிடையா
யழுது சுவற்சென்ற வல்கரை யாரெறும் வந்தமையாற்
றொழுது வழிபடற் பாலே பிறைப்பெண்ணை றென்றலையே. (௨௭௯)

வாரார் சிறுபறை பூண்டு மணிக்கா சுகுத்துத்தந்தை
போரான் கவலி திருப்பவந் தான்பிறைப் பெண்ணைப்பெறாய்
கோரா வடவர் செடுங்களத் தோடவெய் வேனிலேந்த
பாரார் புகழ்மன்னன் றென்புன லூடன்ன பல்வளையே. (௨௮௦)

இது பேதைநேடு லொக்கும் பொருட்டு. மகன்வாயிலாகப் புக்கவிடத்துத் தலைமகள் சிவப்பாற்றினள்; அது குறிப்பறிந்து தோழி தலைமகற்கு இந்நிலையளாயினளென் னும்; அதற்குச் செய்யுள்:

தவலவி ஆறியது தோழிகூறல்.

மிடைமணிப் பூண்மன்ன ரோட விழிஞத்து வென்றவன்று
புடைமணி யானையி னுன்கன்னி யன்னுன் பொருகயற்கண்

ணுடைமணி யானொடு நீவா ஆட்ச் சிவப்பொழிந்து
மடைமணி நீலத் தணிநிறங் கொண்டு மலர்ந்தனவே. (உஅக)

பரத்தையிற்பிரிந்த தலைமகன் வாயில்பெற்றுப் புகுந்து தலைமகளைப் பொறுமைநீக்கத் தலைமகள் பொறுமைநீங்கு வாள் சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

புனலாட்டிய வீரம் புலர்த்தி வருகென்றல்.

பங்கயப் பூம்புன லூடன் பராங்குசன் பாழியொன்னார்
மங்கையர்க் கல்லல்கண் டான்மணி நீர்வையை வார்துறைவா
வெங்கையைத் தீம்புன லாட்டிய வீரம் புலர்த்திவந்து
மங்கையிற் சேறடி நீண்டிச்செய் யீர்செய்யு மாரருளே. (உஅஉ)

இஃது என்சொல்லியவாறோவெனின், நீர் நெருநல் உற்று நுங்காதலியைப் புனலாட்டிய ஈரம் புலர்த்திவந்து எமக்குச் செய்யும் ஆரருள் செய்யீரென்றாளென்பது. (எ)

சக. பிரிவி னீட்ட நிலம்பெயர்ந் துறைவோர்க் குரிய தன்றே யாண்டுவரை யறுத்தல்.

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், தலைமகன் பிரிந்துறை யும் இடத்துக் காலவரையறை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்: பிரிவின் நீட்டம்—பிரிவினது நெடுங்காலச் செலவு; நிலம்பெயர்ந்து உறைவோர்க்கு—இடத்தின் நீங்கி நாடிடையிட்டுங் காடிடையிட்டும் உறைவோர்க்கு; உரியது அன்றே யாண்டுவரையறுத்தல்—உரித்தன்று யாண்டு வரையறுத்துப் பிரிதல் என்றவாறு.

என்பதனாற் போந்தபொருள் யாதோவெனின், நாளுந் திங்களும் இருதுவும் வரையறுத்துப் பிரியுமென்பது. இன்ன நாளுள் வருதும் இன்ன திங்களுள் வருதும் இன்ன இருதுள் வருதுமென்று சொல்லிப் பிரியுமென்பது. நாட்

குறித்துப் பிரியலுறுந் தலைமகன் பிரிவுணர்த்திவிட்ட, தோழி சென்று தலைமகட்குச் சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

கேளே பெருக்கு மரும்பொருள் செய்தற்குக் கேடிறங்க
ளுளே குறித்துப் பிரியலுற் றார்நமர் நீயவிழி
யாளே கனலுங்கொல் யானைச்செங் கோலரி கேசரிதன்
வாளே புரையுந் தடங்கண்ணி யென்றே வலிக்கின்றதே. (உஅக)

திங்கள் குறித்துத் தலைமகன் பிரிய வேறுபட்டாள் தலைமகள்; வேறுபட, ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்கு ஆற்றுவ லென்பதுபடத் தலைமகள் சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

வார்ந்தார் கருமென் குழன்மங்கை மாற்றிச் சென்றகன்ற
வீர்ந்தா ரவரின்று காண்பர்கொல் லோவிக லேகருதிச்
சேர்ந்தார் புறங்கண்டு செங்கலத் தன்றுதிண் டேர்மறித்துப்
போர்ந்தான் றனது குலமுத லாய பிறைக்கொழுந்தே. (உஅச)

என்பது என் சொல்லினேனோவெனின், யான் ஆற்றேனாயன்று *வேறுபடுகின்றது, அவர் குறித்த திங்களது வரவு கண்டு தாமெடுத்துக் கொண்டபொருள் முடியாது பெயர்வர் கொல்லோவென †வேறுபடுகின்றே னென்றுளென்பது.

இனிக் காரொன்றும் இருதுக் குறித்துப் பிரிந்தான் தலைமகன்; பிரியப், பருவவரவினைக் கண்டு வேறுபட்டாள் தலைமகள்; வேறுபட, ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்கு ஆற்றுவலென்பது படச் சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

‡ தொழித்தார் சிறைவண் டறைகுழ லாய்கங்கை சூழ்சடைமேல்
இழித்தான் மணிகண்டம் போல விருண்டன காரிகையே

---

* 'கவல்கின்றது' என்பதும் பாடம்.

† 'ஆற்றேனாயது என்று ளென்பது' எனவும் பாடம் உண்டு.

‡ இச்செய்யுள் முன் அச்சுப்பிரதியில் விடுபட்டது; வேறோர் ஏட்டுப்பிரதியிற் கண்டமையின் இங்கெடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டது.

விழித்தார் படவிழி ஞெக்கடற் கோடித்தன் வெஞ்சுடர்வாள்
கழித்தான் குமரிநன் னீர்கொண் டெழுந்த கனைமுகிலே. (உஅரு)

உளங்கொண்டு வாடின்று நட்டாற் றெதிர்ந்தா ருதிரவெள்ளங்
குளங்கொண்டு *தோற்பித்த கோனெடு மாறன்கை போலுங்கொண்
களங்கொண்டு கார்செய்த காலைக் களவின் கவைமுகத்த [டல்
விளங்கண் டகம்விட நாகத்தி னுவொக்கு மீர்ம்புறவே. (உஅசு)

எனவே என்சொல்லினளோவெனின், யான் ஆற்றேனு யன்று வேறுபடுகின்றது; அவர் குறித்த பருவம் வந்தது கண்டு தா மெடுத்துக்கொண்ட பொருள் முடியாது மீன் வர் கொல்லோ என்றுற்றேனுயதென்று ளென்பது.

பனியென்னும் இருதுக் குறித்துத் தலைமகன் பிரிய, அப்பருவ வரவின்கண் தலைமகள் ஆற்றாளாமெனக் கவன்ற தோழி சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

தோழி யுரைத்தல்.

அழலும் வர்வண் டலம்பச் சொரிமதம் வாய்ப்புகநின்
றழலுங் களிற்றரி கேசரி தென்புன னாடனையான்
கழலும் வரிவளை காக்கவ ரின்று கனலுஞ் செந்தீத்
தழலுங் குளிர்ந்து பொடிப்படப் போர்க்கின்ற தாழ்பனியே. (உஅஎ)

தனியார் தகைநலம் வாட்டுங்கொ லாற்றுக் குடிதனது [லைக்
குனியார் சிலைகொண்டி னல்வென்ற கோன்கொங்க நாட்டகொல்
கனியார் கனவி னைமுட் கதிர்முத்தங் கோப்பனபோற்
பனியார் சிதர்துளி மேற்கொண்டு நிற்கும் பருவங்களே. (உஅஅ)

இளவேனிலென்னும் இருதுக் குறித்துத் தலைமகன் பிரிந்த விடத்து, அப்பருவவரவின்கண் தலைமகள் ஆற்றாளா மெனக் கவன்ற தோழி சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

---

* 'கோப்பித்த' என்பதும் பாடம்.

தோழி கவன்றுரைத்தல்.

வானலங் கொண்டகை யான்மன்னன் மாறன்றன் மாந்தையன்ன
டானலந் தேயப் பனியோ வழிந்தது தண்குவளைத்
தேனலம் போது வராய்வந்து தண்டென்ற நீவிரியும்
வேனலங் காலமெவ் வாறு கழியுங்கொன் மெல்லியற்கே. (உஅக)

வேனிற் பருவங் குறித்துப் பிரிந்த தலைமகன் பிரியத் தலைமகள் வேறுபட, ஆற்றுளாயினுளெனக் கவன்ற தோழிக்கு ஆற்றுவலென்பதுபடத் தலைமகள் சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

ஆற்றுளெனக் கவன்ற தோழிக்குரைத்தல்.

மெல்லிய லாய்கங்கண் மேல்வெய்ய வாய்விழி குத்துவென்ற
மல்லிய றேண்மன்னன் சென்னி நிலாவினன் வார்சடையோன்
வில்லிடல் காமனைச் சுட்டவெந் தீச்சுடர் விண்டவன்மேற்
செல்லிய பாரித்த போன்றன பிண்டியின் றேமலரே. (உகூ0)

எங்ஙனம் ஆற்றுவலென்பது படச் சொல்லினளோ வெனின், இவ்வேனிலது வரவின்கண் நம்மேல் இவ்வகையே வெய்யவாகி விரியா நின்ற பிண்டிமலர் அவற்கு மிவ்வகை வெம்மையைச் செய்யுமன்றே? செய்தலிடத்துத் தாமெடுத்துக்கொண்ட பொருள்முடியாது மீள்வர்கொல்லோவென ஆற்றேனுகின்றேன் என்றுளென்பது. இச்சூத்திரந் தலைப் பாய்ச்சல்; *'வேந்தற்குற்றுழி' (இறையனார்-கசு) என்னுஞ் சூத்திரத்துடன் நோக்குடைத்தென்பது. (அ)

சஉ. பரத்தையிற் பிரிவே நிலத்திரி பின்றே.

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், பரத்தையிற்பிரியும் பிரிவு நாடிடையிட்டுங் காடிடையிட்டும் நீங்கி உறைதல் இல்லை யென்ப துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

---

* "'காதற்பரத்தை யெல்லார்க்கு முரித்தே' என்னுஞ் சூத்திரத்தொடு நோக்குடைத் தன்று" என்பதும் பாடம்.

மேற் சூத்திரத்திற் பிரியுங்காலத்து நாடிடையிட்டுங் காடிடையிட்டும் பிரிதல்போ லில்லை யென்றவாறு.

இதன்பொருள்: பரத்தையிற் பிரிவே—பரத்தையர் மாட்டுப் பிரியும் பிரிவு; நிலத்திரிபு இன்றே—இடத்திரி பின்று என்றவாறு.

எனவே, ஒரூரதென்பதூஉம் ஓரிடத்ததென்பதூஉம் உணர்த்தப்பட்டதாம். இனி ஒரு திறத்தார் தன்னிடத் தென்பது சொல்லுதல் பொருந்தாது; "மான்றேர் மாமணி கறங்கக் கடைகழிந்து" எனவும் "வருகதில் லம்ம வெஞ் சேரி சேர" எனவும் இவை எல்லாஞ் சான்றோர் செய்யுளும் உண்மையின். இந்நிலத்து நீங்காதெனவே ஒரூர தென்பது பெறப்பட்டது. பட்டமையால் தன்னிடத்ததாக வும் பெறும், தன்னிடத்து நீங்கிச் சேரியதாகவும் பெறு மென்பது. இனி ஓரிடத்ததென்பதனைத் தலைமகன் இடம் பெரிதாகலான் தலைமகளது இடமும் பரத்தையர் சேரியும் வேறாய் நீங்கி இருக்கும், அதனுள்ளே செய்குன்றமும் நந் தனவனமும் வாவியும் விளையாடிடமும் எல்லாம் உடைத்தா யிருக்குமென்பது. (௩)

௪௩. பரத்தையிற் பிரிந்த கிழவோன் மனைவி
பூப்பின் புறப்பா டீராறு நாளு
நீத்தகன் றுறைத லறத்தா றன்றே.

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், தலைமகன் பரத்தை யிற் பிரிந்த இடத்துத் தலைமகட்குப் பூப்பு நிகழ்ந்த காலத் துத், தலைமகன் இவ்வாறு ஒழுகுமென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்: பரத்தையிற் பிரிந்த கிழவோன் மனைவி—புறப்பெண்டிர்மாட்டுப் பிரிந்த தலைமகன் மனைவி; பூப்பின் புறப்பாடு ஈராறு நாளும்—கிழத்தி பூப்புப் புறப்பட்ட நாண்முதற் பன்னிருநாளும்; நீத்து அகன்று உறைதல் அறத்தாறு அன்றே—நீத்தும் அகன்றும் உறைதல் அறநெறியன்று என்றவாறு.

எனவே, நீயாதும் அகலாதும் உறைதல் அறநெறி யென்றவாறும். என்பது சொற்கேட்கும் வழியுங் கூடியும் உறைதலென்றவாறும். இவ்வாறு உறைதல் செயற்பான் மைய தென்றவாறு.

அஃதாமாறு: தலைமகன் பரத்தையிற்பிரிந்த காலத்துத் தலைமகட்குப் பூப்புத் தோன்றிற்று. தோன்றத் தலைமகன் உணரும். எங்ஙனம்உணருமோவெனின் வாயில்கள் உணர்த் தவே உணருமென்பது. என்னை வாயில்கள் உணர்த்துமா றெனின், தலைமகன் வாயில்களுந் தலைமகள் மாட்டு உளவாம்; தலைமகள் வாயில்களுந் தலைமகன்மாட்டு உளவாம்; ஆதலான் அவர்களால் உணருமென்பது. அல்லதூஉந் தலைமகள் தமரன்றே தலைமகற்கு நாளாணும் படிமக்கலத் தொடு செல்வார், அற்றைநாளாற் செங்கோலத்தொடு செல்ல உணருமென்பாருமுளர். இனி ஒருதிறத்தார் பூப்பு நிகழ்ந்த நாளாலே சேடியைச் செங்கோலஞ்செய்து செப் புப்பாலிகையுட் செம்பூவும் நீருங்கொண்டு தலைமகனை வலங் கொண்டு பூவும் நீரும் அவன் அடிமேற் பெய்துபோக உண ரும் என்பாருமுளர். இது மேலாயினரிடங்களிற் பூப்பு உணர்த்துமாறென்று இவ்வகை சொல்லுவர். நல்லது அறிந்துகொள்க. இவ்வகை பூப்பு உணர்த்தப்பட்ட தலை மகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

நெஞ்சிற் குரைத்தல்.

* மஞ்சா ரிரும்பொழில் வல்லத்து வாண்மன்னர் போரழித்த
வஞ்சா வடுகளி யானைபி னானகன் ஞாலமன்ன
பஞ்சா ரகலல்கு லாடன்னமை சொல்லும் பணைமுலைமேற்
செஞ்சாந் தணிந்தவந் தான்செய்த கோலத்தின் சேயிழையே.

இவ்வகையாற் பூப்புணர்த்தப்பட்ட தலைமகன் வாயில்களோடுஞ் சென்று தலைமகளிடத்தானாய் முந்நாளுஞ் சொற்கேட்கும்வழி உறைவானாவது. உறைந்தபின்னை ஒன்பது நாளுங் கூடி உறைவானாவது. முந்நாளுஞ் சொற்கேட்கும்வழி உறைதற்குக் காரணம் என்னையெனின், தலைமகன் பரத்தையர் மாட்டானாக முன்னின்ற பொறாமை உண்டென்று எய்தும். முந்நாளுஞ் சொற்கேட்கும்வழி உறையவே நீங்கும். நீங்கிய பின்றைக் கூடும். ஆகவே கருநின்றது மாட்சிமைப்படும். அதுநோக்கி உணர்த்தப்பட்டது. அதனான் அறமெனப்பட்டது. அல்லா விடில் தலைமகண்பாட்டு ஓர் பொறாமை தோன்றும், பரத்தையர்பாட்டு நின்று வந்தாமையை; அப்பொறாமை ஒரு வெகுளியைத் தோற்றுவிக்கும்; அவ்வெகுளி பெரியதோர் வெம்மையைச் செய்விக்கும்; அவ்வெப்பத்தினாற் கருமாட்சிப்படாதாம்; படாதாயாகவே அறத்தின் வழூவாமென்பது. அதனான் முந்நாளுஞ் சொற்கேட்கும் வழி உறையால் வேண்டுமென்பது. பூப்புப் புறப்பட்ட முந்நாளும் உள்ளிட்ட பன்னிருநாளு மென்பது துணிவு என்னார்க்கு முந்நாளுங் கூடி உறையப்படுங் குற்றமென்னே எனின், பூப்புப் புறப்பட்டஞான்று நின்ற கரு வயிற்றில் அழியும், இரண்டாம் நாள் நின்ற கரு வயிற்றிலே சாம்,

---

* 'மஞ்சா ரிருப்பொழில் வாண்மன்ன ரேத்தான் யாந்தை வென்ற' என்பதும் பாடம்.

மூன்றும் நாள் நின்ற கருக் குறுவாழ்க்கைத்தாம், வாழினுந் திருவின்றாம்; அதனாற் கூடப்படாதென்பது.

> "பூப்புமுதன் மூன்னாட் புணரார் புணரின்
> யாப்புறு மரபின் *ஐயரு மமரும்
> யாத்த கரண மழியு மென்ப."

எனப் பிறரும் ஓதினாராகலான் அமையாதென்பது. (௧௦)

௪௪.

கற்பினுட் பிரிந்தோன் பரத்தையின் மறுத்தந்
தப்பொருட் படுப்பினும் வரைநிலை யின்றே.

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், மேலைச்சூத்திரத்திற்கு உரியதோர் புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்: கற்பினுட் பிரிந்தோன்—பரத்தையர் சேரியனுய்ப் பூப்பு உணர்த்தப்பட்ட தலைமகன்; பூப்பு நிகழ்ந்ததுமுதன் மூன்றுநாளும் வந்து சொற்கேட்கும்வழி உறைவானாயின், தலைமகன் கற்பினுட் பிரிந்தோனெனப் படான். கற்பென்பது பூப்பு; அப்பூப்புக் கற்புக்காலத் தன்றிக் களவுக்காலத்து நிகழாமை நோக்கிப் பூப்பினையுங் கற்பென்று சொல்லினாரென்பது. பரத்தையின் மறுத்தந்து—†அம்மூன்று நாளுங் கழித்துப் பரத்தையர் சேரி நின்று நீங்கி வருவது; அப்பொருட் படுப்பினும்—அறத்தாறுபடுப்பினும்; அறத்தாறு படுத்த லென்பது தலைமகளை வாயில்களால் சிவப்பாற்றுவித்துக் கொண்டுபுக்குத் தலைமகளொடு புணர்தல். வரைநிலை இன்றே—குற்றமெனப்படாது அத்துணைச் சிறப்பின்றாயினும் என்றவாறு.

---

* 'முனிவரும்' என்பதும் பாடம்.

† 'அம் மூன்றுநாளுங் கழிந்து பரத்தையருண்ணின்று நீங்கி வருதல்' என்பதும் பாடம்.

தலைமகளை வாயில்களாற் சிவப்பாற்றுவித்தற்குச் செய்யுள்:

சிவப்பாற்றுவித்தல்.

பொன்னூர் புனலணி யூரன்வந் துன்னிற் புறங்கடையா
னென்னு வளவிற் சிவந்தாள் சிவந்து மியல்வதன்று
லன்று மெனச்சிவப் பாற்றினள் வல்லத் தரசவித்த
மின்னு ரயின்மன்னன் றென்டன ளுடன்ன மெல்லியலே. (உ௱உ)

௪௰. புகழுங் கொடுமையுங் கிழவோன் மேன.

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், தலைமகற் குரியதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்: புகழும் கொடுமையும்—புகழென்பது, தக்கானெனப்படுதல்; கொடுமையென்பது, தகானெனப்படுதல்; கிழவோன் மேன—அவை இரண்டுந் தலைமகன் கண்ண என்றவாறு.

எனவே இத்தன்மைத்துத் தலைமகன் ஒழுகலாறும். அஃதாமாறு தலைமகண்மாட்டு உறைந்தக்கால் தக்கானெனப்படுதலும், பரத்தையர்மாட்டு உறைந்தக்கால் தகானெனப்படுதலும் என்றவாறு.

யாராலோ அவை சொல்லப்படுவதெனின் வாயில்களானெனக் கொள்க. அவர் புகழுடைய னென்பதற்குச் செய்யுள்:

தக்கானென்றல்.

கோடிய நீள்புருவத்து மடந்தை கொழும்பணைத்தோள்
வாடிய வாட்ட முணர்ந்து மனையிடை வந்தமையா
லாடியல் யானை பரிகே சரிதெவ்வர் போலகன்று
நீடிய காதலர் தாமே பெரியரிந் நீணிலத்தே. (உ௱௩)

இனி அவர் தகானென்றதற்குச் செய்யுள்:

தகாவென்றல்.

விண்டுறை தெவ்வர் விழிநுத் தவியவென் வேல்வலக்கைக்
கொண்டுறை நீக்கிய கோன்வையை நாடன்ன கோல்வளையிவ்
வண்டுறை கோதை வருந்தநல் லாரில்லில் வைகுதலாற்
றண்டுறை சூழ்வய லூரன் பெரிதுந் தகவிலனே. (உகூ)

சக கொடுமை யில்லைக் கிழவி மேற்றே.

என்பது என்னுதலிற்றோ வெனின், தலைமகளது பெருமை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்: கொடுமை இல்லை—தக்காளெனப் படுதலல்லது தகாளெனப்படுதல் இல்லை; கிழவி மேற்றே-தலைமகண்மாட்டு என்றவாறு.

தலைமகள் எக்காலத்தும் ஒருதன்மையள் என்றவாறு. என்றதன் கருத்துத் தலைமகன் தன்மாட்டு வந்து உறைந்த காலத்தே தக்காளாய்ப் பரத்தையர் மாட்டுச்சென்றுஉறைந் த காலத்துத் தகாளாங்கொல்லோவெனின், ஆகாளென்ற வாறு. அதற்குச் செய்யுள்:

தலைவிசிறப் புரைத்தல்.

சிரந்தாங் கெதிர்ந்தா ரவியசெல் வேலித்தன் சீள்சிலைவாய்ச்
சரந்தான் றுரந்தவென் றென்றமிழ் நாடன்ன தாழ்குழலாள்
பரந்தார் வருபுன லூரன்றன் பண்பின்மை யெங்களையும்
கரந்தாள் கடலிட மெல்லாம் புகழ்தருங் கற்பினளே. (உகூ)

தலைமகன் பரத்தையர்சேரியனாகத் தலைமகள் பக்கற் புக்க பாணன் தலைமகளது நிலைமைகண்டு தன் விறலிக்குச் சொல்லியது. (சக)

சஎ. கிழவோன் முன்னர்க் கிழத்தி தற்புகழ்தல் புலவிக் காலத்துப் புரைவ தன்றே.

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், தலைமகள் திறத்து இன்ன தோர் குணமுண் டென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்: கிழவோன் முன்னர்க் கிழத்தி தற் புகழ்தல்—தலைமகன் முன்னர்த் தலைமகள் தன்னைப் புகழ்தல்; புலவிக் காலத்துப் புரைவது அன்றே—புலவிக்காலத்தன்றே அமைதித்தாவது அல்லாக்காலத்துத் தக்கதன்று என்றவாறு.

எனவே தலைமகள் எவ்விடத்துந் தன்னைப் புகழப் பெறாளென்பது. எனவே தலைமகளது பெருமைபெற்றாம். இனிக் கிழவி தற்புகழ்தல் பெறாளெனவே பரத்தை தற்புகழப் பெறுமென்பது பெற்றாம். இவ்வாறு பரத்தை தற் புகழ்தற்குச் செய்யுள்:

பரத்தை தற்புகழ்தல்.

வெஞ்சுடர் நோக்கு நெருஞ்சியி னூரனை வெண்முறுவற்
செஞ்சுடர் வாண்முகத் தாண்முன்னை யென்பாற் பிரியலனே
லஞ்சுடர் வேலரி கேசரி கோளம ருட்டுடைந்தார்
தஞ்சுடர் வாட்படை போல வுடைகவென் சங்கங்களே.

பிறவும் அன்ன கண்டுகொள்க. (கச)

சஅ. நாடு மூரு மில்லுஞ் சுட்டித்
தன்வயிற் கிளப்பிற் புலவிப் பொருட்டே.

என்பதென்னுதலிற்றோ வெனின், தலைமகள் தற்புகழ்ந் தாளாகற்க, இவ்வாறு சொல்லியக்கால் அதுவும் புலவி நிமித்தமென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்: நாடும் ஊரும் இல்லுஞ் சுட்டி—நாடே ஊரே இல்லே இவற்றைக்கருதி; தன்வயிற் கிளப்பிற் புலவிப் பொருட்டே—தன்கட் சொல்லிடிற் புலவிப் பொருட்டாம் என்றவாறு.

தான் உறையும் நாட்டையுந் தன் ஊரையுந் தான் பிறந்த குடியையுஞ் சொல்லித் தலைமகள் தற்புகழ்ந்தாளாகற்க; இவ்வாறு சொல்லியக்கால் இது புலவிப் பொருட்டாமென்றவாறு. அஃதாமாறு, எந் நாடு இறப்பவுஞ் சிறியாரானே வாழப்படுவதெனவும்,

“குறும்புகு மிருக்கை மரந்தலை மணந்து
சிறுகுடி வல்லியிற் சில்வளை யிற்றே
யந்நாட் டெள்ளு மெய்ம்மை யாமே
புல்வாய் வலக்கொல் வேசிதர் பற்றி
வளநனி குறைந்த வாரித் தன்றே
அவ்வூ ருள்ளும் பிறந்த வில்லங்
கல்லாச் சிறியோ ருள்ள மன்றே.”

எனவுஞ் சொல்லுதல். அன்னசிறியோரொழுக்கம் நமக்குத் தகாதன்றே? அல்லதூஉம் எம்பெருமாற்கெனின் இறப்பவும் பெருந்தன்மையவன்றே? அந்நீர்மையர்க்கு இவ்வாறு தலையளி பெறுதன்றே எனச் சொல்லுதல். இவ்வாறு சொல்லியவிடத்துத் தலைமகன்மாட்டுப் புலவியே கொள்ளக் கருதிச் சொன்னாளா மென்பது. அதற்குச் செய்யுள்:

தலைவி தற்புகழ்தல்.

வெறிதரு பூந்தார் விசாரிதன் வேலையுந் நீர்வரைப்பி
னெறிதரு கோல்செல்லு மெல்லையுள் ளோமல்ல நீர்மையில்லாச்
சிறியவர் வாழ்பதி யேயெம தில்லஞ் சிறிதெமக்கே
யெறிபுன லூரவெவ் வாறு மமையுநின் னின்னருளே. (உகஎ)

அவன்வயிற்கிளப்பின் வரைவின்பொருட்டே.

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், இவ்வாறு சொல்லின் வரைவின்பொருட்டா மென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்: அவன் வயின் களப்பின்—நாடும் ஊரும் இல்லும் சுட்டித் தலைமகனைச் சார்த்திச் சொல்லின்; வரைவின்பொருட்டே—வரைதலென்பது நீக்கியிருத்தற் பொருளவாம் என்றவாறு.

யாதனை நீக்கியிருத்தலோவெனின், புலவியை நீக்கியிருத்தல். அஃதென்னைபெறுமாறெனின், மேற் சூத்திரத்திற் புலவியென்று அதிகாரம் வாராநின்றதாகலானென்பது. பரத்தையை மறுத்தந்து வாயிலாற் புக்க தலைமகனை ஏற்று எதிர்கொண்டு வழிபட்டாள் பின்னைக் காரணத்தின்நீங்கிய பொருளைக் காரணம் பெற்றுத் தோற்றிற்று. அது தோன்றத் தலைமகனை ஒன்றின் தலைக்கீடாகச் சொல்லுதல், எம்பெருமான் நீர் பெரிதாய நாட்டிற் பெரிதுமிக்க ஊரிற் *பெரிது மிக்க குலத்திற் பிறந்த பேரொழுக்கத்தினீர்க்குத் தக்கதே சிறியேமாகிய எந்திறத்துத் தலையளி எனச் சொல்லுதல். இவ்வாறு சொல்லுவாள் புலவிநீக்குவான் சொல்லிற்றாகவென்பது. அவ்வாறு சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

பெரியீர்க் கிது தகாதென்றல்.

வரியவண் டார்தொங்கன் மான்றேர்வரோதயன்வல்லத்தொன்னார்
கரியவை வேல்கொண்ட காவலன் காக்குங் கடலிடம்போற்
பெரியநன் னாட்டுப் பெரியநல் லூரிற் பெரியவில்லிற்
குரியமிக் கீர்க்கியல் பன்றுகொ லிவ்வா றெழுகுவதே. (உகஅ)

இச்சூத்திரத்தைப் பருந்துவீழ்க்காடாகக் கிடந்ததென்று களவினுள் வரைவின் பொருட்டாக என்பாருமுளர். அது பொருத்தமன்று. என்னை? 'வரைதல்வேட்கைப் பொருள' (இறையனார்-கூo.) என்ற சூத்திரத்துள் 'அன்னமரபிற்பிறவுந் தொகைஇ' என்றவழி அடங்கும். அல்லதூஉங், கற்பினுட் களவுகொணர்ந்துரைத்தல் பொருந்தாது. (கக)

* 'பெரிதுமிக்க இல்லத்தில்' என்பதும் பாடம்.

௪௦. உணர்ப்புவயின் வாரா ஊட றோன்றிற்
புலத்த றானே கிழவற்கும் வரையார்

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், தலைமகட்கே உரியதோர் இலக்கணம் ஓரிடத்துத் தலைமகற்கும் உரித்தென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்: உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடல்தோன்றின்—உணர்த்துதற்கு இடம்வாரா ஊடல் தலைமகட்கு வெளிப்படின்; புலத்தல் தானே கிழவற்கும் வரையார்—புலந்து சொல்லுதற்றன்மை தலைமகற்கும் வரையார் என்றவாறு.

அது தலைமகட்கே உரித்தன்று; அவை இந்நேரத்துக் கண் தலைமகற்கும் உரித்தென்றவாறு. தலைமகள் மாட்டு ஊடல் தோன்றுமிடத்து மூன்றுவகையுள் தோன்றும், செய்தான்கொல்லோவெனவுஞ் செய்யாநின்றான்கொல்லோ வெனவுஞ் செய்வான்கொல்லோவெனவும். அவற்றுட் செய்தான்கொல்லோவெனப் பிறத்தலென்பது, பரத்தையைத் தேரேற்றினான், பூச்சூட்டினான், அவளோடு ஆடினான்கொல்லோ, பிரிந்தான்கொல்லோ வெனப்பிறப்பது. இச் செய்தானென்பது இறந்தகாலத்துத் துணிபுபற்றிநிகழ்வது. இனிச் செய்வான் கொல்லோ வென்பது எதிர்காலத்துச் செய்யுங்கொல்லோவென நிகழ்வது. அவற்றுள் இறந்தகாலத்தே தான்நிகழ்ந்தது உணர்த்துதற்கு இடனுடைத்தன்று; தெற்றென அறிந்தேன் அல்லாதேன் எம்பெருமானை வருத்துவேனோவெனவுந் தானேயும் மீண்டு நிலையுடைத்து, பிறர் சிறிது சொல்லவும் மீண்டு நிலையுடைத்து. இனி எதிர் காலத்தே நிகழ்வது மீண்டு நிலையுடைத்து, தெற்றென அறிந்தேன் அல்லாதேன் ஒருகாலத்து நிகழ்வதெனக் கரு

துதல் பொருந்தாது. என்னை? யாறு வருகின்றதென்று ஆடை தலைச்சூடாரன்றே என்பது. இனி இறந்த காலத்துத் துணிவுபற்றி நிகழ்ந்ததுண்டன்றே, அஃதெல்லாரும் உணரச் செய்தானாகலான் அஃது உணர்த்துதற்கு இடமன்று, அது செய்திலனென்று சொல்லிவிடின் அது மறைவதன்றாகலானென்பது. இனி மறைப்பானாகிற் செய்தன மேலுஞ் செம்பூச் சிதறினாற் போலக் கொடுமை யுடைத்தாம். ஆகலின் உணர்த்துதற்கு இடனன்றாயிற்றென்பது அவ்வூடல் தோன்றுமெனின் என்றவாறு.

எனவே, எந்நேரத்துக்கண்ணே தோன்றுவதெனிற் சொல்லுமார். பரத்தையர் சேரியினின்றும் வந்ததோழியை வாயிலாகக் கொண்டான்; கொள்ளத் தோழிபுக்குப் பல காரணமுங் காட்டினாள்; காட்டுவாள் நாம் இல்லிருந்து இறைவழிபட்டு மக்களை வளர்த்து விருந்து புறந்தருவதல்லது போகத்துள்ளாமன்றே, அல்லாதேம் ஊடலும் புலவியுந் துனியுங் கொள்ளற்பாலமல்லெம், அல்லதூஉம் வண்டோரனையர் ஆடவர் பூவோரனையர் மகளிரென்பது; என்னை? *வண்டுகள் தாதூதுமிடத்து நன்மலரே ஊதுவேம் அல்லாதது ஊதேமென்னா, எல்லா மலரும் ஊதும்; இனிப் பூவாயினக்கால் எம்மையே ஊதாது எல்லாப்பூவும் ஊதினீரென்று புலவாதன்றே; அதுபோலத் தலைமகனும் எல்லாப் பெண்பால்களையுந் தலைப்பெய்தற்றன்மையாக வுடைமையான், அத்தன்மை அறிவான்; போம்பொழுது புறந்தொழுது வரும்பொழுது எதிர்தொழுது ஏற்றுக்கொண்டு வழிபடுதலல்லது மலைத்தற்கண்ணேமல்லம்; மலைத்து இப்பெற்றிய மாதல் தலைமையன்று; அல்லதூஉம்

* வேறோர் ஏட்டுப்பிரதி நோக்கி இப்பகுதியிற் பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன.

இவ்வாறே வழிபடாதொழிவாமல்லாதாம் நம்பெருமானை வருத்தி என்செய்துமென்று ஏற்றுக்கொண்டு வழிபடுவது பொருள்போலக்காட்டுமென்று இங்ஙனஞ் சொல்ல, ஆகி தொக்கும்பிறவென்று அப்பொழுதைக்குச் சிவப்பு நீங்கிப் புகுதுகவென்றாள். என, அவன் புக்கான். புக்குப் பள்ளியிடத்தானாக, உள்ளுடைத்தாகிய சிவப்புத்தோன்றுமென்பது; தோன்றக்கண்சிவந்து முதல்வேறுபட்டுக் காட்டினாள்; காட்டப் பெரிதும் ஆற்றானாயினான்; ஆற்றாத்தன்மையனேயாய் இறந்தகாலத்து நிகழ்ந்ததனைப் பற்றிப் புலந்து சொல்லும். என்னை? மேலைக்காலத்து நாம் ஆற்றுமாகத் தான் ஆற்றுவாய் நாம் ஆற்ற ஆற்றுவிக்கின்றவள் இவளே, இற்றைஞான்று நாம் ஆற்றுமாறு அறியாமையால் இவ்வாற்றாமை * எண்ணியாற்றிலாமையால் இவள் நமக்காதலியல்லள், அவள்போல்வதோர் தெய்வம், நீ அவளெனக் கருதினாய், நெஞ்சே நினது மடமையால் அவள் யாராகியாளெனா நெஞ்சிற்குச் சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

தலைமகன் நெஞ்சற் குரைத்தல்.

இல்லென் றிரவலர்க் கீதல்செய் யாதவ னில்லமெனப்
புல்லென்று வாடிப் புலம்படனெஞ் சேமக் கியார்பொருந்தார்
வில்லொன்று சேர்பொறி வானவன் வாட விழிஞங்கொண்ட
கோல்லொன்று வாட்படை யான்றமிழ் நாடன்ன சோல்வளையே.

அரையணங் குந்துகி லாளல்ல ளாற்றுக் குடியில்வென்ற
வுரையணங் குந்தமிழ் வேந்த னுசிதனென் பூம்பொதியில்
வரையணங் கோவல்லை யோவென்ன யான்மம்ம செய்தவுண்க
ணிரையணங் குப்பனி நீர்கொள்ள நின்றவிந் நேரிழையே. (௩௦௦)

என்பது, தலைமகன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. அது கேட்ட தலைமகள், மேனாள் யான் செய்த குற்றேவல் இன்று

* 'எண்ணவுற்றிலாமையில்' என்பதும் பாடம்.

உட்கொள்வானாயிற்று என் கண்ணின்ற பேரருளினானன்றே, 'இவ்வகைப் பேரருளினான்றிறத்து இவ்வகை சிவத்தறகா தென்று சிவப்பு நீங்குவாளாவது. (கஎ)

ருக. நிலம்பெயர்ந் துறையு நிலையியன் மருங்கிற் களவுறை கிளவி தோன்றுவ தாயிற் [யார். றிணைநிலைப் பெயர்க்கோள் கிழவற்கும் வரை

என்பது என்னுதலிற்றோவெனின், இன்னுங் கற்புக்காலத்துத் தலைமகற்கு உரியதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்: நிலம் பெயர்ந்து உறையும் நிலையியன் மருங்கின்—நிலம்பெயர்ந்து உறையுமென்பது உள்ளத்துக் கண் நிலைபெற்றவிடத்து; களவுறை கிளவி தோன்றுவது ஆயின்—களவுகாலத்திற்குரிய சொல் தலைமகள் மாட்டுத் தோன்றுமேயெனின்; திணைநிலைப் பெயர்க்கோள் கிழவற்கும் வரையார்—திணைநிலையைப்பெயர்த்துகொள்ளுங் கோன் தலைமகற்கும் வரையார் என்றவாறு.

அஃதாமாறு தலைமகனை எய்திக் கற்புக்காலத்து ஒழுகா நின்ற நிலைமைக்கண் நெஞ்சு பொருட்குப் பிரிதும் என்ற தென்பது. நட்டாரை யாக்கலுஞ் செற்றாரைச் சிதைத்தலும் பொருட்குறைபாடு உடையார்க்கு நிகழாவாகலாற் குறைபாடு நீக்கற் பொருட்குப் பிரிதுமென்ற நெஞ்சிற்குத், தலைமகன் நாம் பொருட்குப்பிரிய இவள் ஆற்றுமேற் பிரிதும், ஆற்றாளாயின் ஒழிதுமென்று நெஞ்சினோடு ஒருப்பட்டுத் தலைமகளுழைப்புக்கான்; புக்குப் பள்ளியிடத்தானாய் பெரியதோர் அருளிச் செய்கை செய்தான்; செய்யத் தலைமகள் எம்பெருமான் பண்டும் அருளிச் செய்கை

செய்தான்மன், இவைபண்டையபோலாது, பெரிதும் இழு மத்தக்கனபோலக் காட்டின, பிரியக்கருதினான் கவடு போலும், மற்று நின்னிற்பிரியேன் பிரியின் ஆற்றேன் என்று சொல்லுஞ்சொற் பொய்படாதாம், பொய்யென்னு மொழுக்கங் குறைபாடாமது பிற வெனின் என்று ஆற்று ளாயினாள். அவ்வாற்றுத்தன்மை தலைமகற்குப் புலனாயிற் றாகலான், இவள் குறிப்பினானே பிரிவுணர்ந்து ஆற்றளாயி னாள், பிரியின் இறந்துபடு மென்று தலைமகன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

நெஞ்சிற் குரைத்தல்.

துளியுந் துறந்தவெங் கானஞ் செலவின்று சொல்லுதமே
லொளியுந் திருநுதல் வாடியுய் யாள்கொ லுசிதனென்ற
தெளியுஞ் சுடரொளி வாண்மன்னன் செங்கோ லெனச்சிறந்த
வளியும் பொழுதுநெஞ் சேசைய நின்றவிவ் வாயிழையே. (௧0௧)

இவ்வண்ணம் நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழுங்கிய தற்குச் செய்யுள்:

செலவழுங்கல்.

மையார் தடங்கண் வரும்பனி சோர வருந்திநின்றிந்
நெய்யார் குழலா ளினைய நறையாற்று நின்றவென்ற
கையார் கொடுஞ்சிலைச் செங்கோற் கலிமதன் காய்கலிக்கு
வெய்யான் பகையென நீங்குது மோநெஞ்சம் வெஞ்சுரமே. (௧0௨)

செருமால் கடற்படைச் சேரலர் கோனறை யாற்றழியப்
பொருமால் சிலைதொட்ட பூழியன் மாறன் பொருமுனைபோ
லருமா நெறிபொருட் கோசெல்வ தன்றுநெஞ் சேயவடன்
பெருமா மழைக்கண்ணு நித்திலந் தந்தன பேதுறவே. (௧0௩)

இவ்வாறு நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழுங்கும்.

"மருந்தெனின் மருந்தே வைப்பெனின் வைப்பே
யரும்பிய சுணங்கி னம்பகட் டிளமுலைப்
பெருந்தோ ளுணுகிய நுசுப்பிற்
கல்கெழு கானவர் நல்குறு மகளே" (குறுந் - எக.)

இவ்வாறு வினைந்து பாலைநிலத்தானாயினான் செலவழுங்கி மருதநிலத்தா னாயினானெனக்கொள்க. இது 'திணைநிலைப் பெயர்க்கோள்' கிழவற்கு உண்டாயினவாறு. பிரிவினைவேண் டாதாள் தலைமகளாயினுந் தலைமகனும் வேண்டாதானாக லின் இந்நேரத்துக்கண் என்றவாறு.

இன்னும் 'நிலம்பெயர்ந்து உறையும் நிலையியன் மருங் கின்' என்பது உடன்கொண்டு போவேனெனத் தலைமகன் உள்ளத்தின்கண் நிலைபெற்றவிடத்தென்றவாறு.

'களவுறை கிளவி' என்பது களவுறைந்த காலத்திற்கு உரியசொல், அறத்தொடுநிலை யென்றவாறு. 'தோன்றுவதா யின்'என்பது தலைமகன்மேல் தோழியாட்டுத் தோன்றுமே யெனின் என்றவாறு. 'திணைநிலைப்பெயர்க்கோள் கிழவற்கும் வரையார்' என்பது பாலைநிலத்தானாயினான் மருதநிலத்தா னாயினா னென்பது. கிழவற்கும் வரையாரென்ற உம்மை யாற் கிழத்திக்கும் வரையாரெனக் கொள்க. இவளும் உடன்போக்கு ஒட்டி. பாலைநிலத்தாளாயினாள், இவன் ஒழிந்தமை சொல்ல மருதநிலத்தாளாயினாளெனக் கொள்க. மேல் உடன்போக்குச் சூத்திரத்துக்கண் உரைக்கும் பொ ருள் ஈதென்று கொள்க.

"பொருள்வயிற் பிரியினும் புணர்ந்துடன் போகினு
மதுபிரி வுரைப்பினும் பாலை யாகும்."

என்றாராகலின். (சஅ).

௫௦. நிலம்பெயர்ந் துறையு மெல்லாப் பிரிவு
மொழிந்தோ ரறியவு மறியா மையுங்
கழிந்துசேட் படூஉ மியற்கைய வென்ப.

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், இதுவும் கற்புக்காலத் துத் தலைமகன் பிரிவின்கண் உரியதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்: நிலம்பெயர்ந்து உறையும் எல்லாப் பிரிவும்—பரத்தையிற் பிரிவொழிந்த எல்லாப் பிரிவும்; ஒழிந்தோர் அறியவும் அறியாமையும்—தலைமகளுந் தோழியும் அறியவும் அறியாமையும்; கழிந்து சேட்படும் இயற்கைய என்ப—காடிடையிட்டும் நாடிடையிட்டும் அகன்று உறைதற்றன்மையவென்று சொல்லுவர் புலவர் என்றவாறு. எனவே,

'ஓதல் காவல் பகைதணி வினையே
வேந்தற் குற்றுழிப் பொருட்பிணி' (இறையனார் - ௩௫.)

*என இவற்றிற்குப் பிரிகின்றவன் தலைமகளையுந் தோழியையும் அறியச் சொல்லிப் பிரிதலும் உடையன், அறியாமைப் பிரியவும் உடையன், இரண்டும் இலக்கணமென்பது. அவற்றுள் அறியாமைப்பிரிதல் பொருத்தமின்று. அறியப் பிரிவது யான் இன்னதோர் இடத்து இன்னதொரு கருமம் முடித்து வருவேனென அவளை உடன்படுவித்துப் பிரிவதே தக்கது. அல்லது அவன் சொல்லாது பிரிந்தவிடத்து இவ்வகை சொல்லாது பிரிதற்குக் காரணம் என்னைகொல்லோவெனவே கவல்பவாகலின் அஃது அறியாமைப்பிரிதலென்பது. சிலநாள் இடையுடைத்தாக ஓரதிகாரம்படுத்து இங்ஙனம் பிரிந்து ஒரு கருமம் முடித்துக்கொண்டு வந்தார் தலைமக்கள், தலைமகளிரும் அவர் அதுமுடித்துவருந்துணையும் ஆற்றியிருந்துவந்தார், இஃது உலகினது பண்பென்னும். என ஒக்கும்பிற, தலைமகன் பிரிந்து பொருள் முடித்து மென்றக்கால் தலைமகளிர் ஆற்றாபவேயெனின், அவரது ஆள்வினையை இடையூறுசெய்தாராவர் பிற, அதனால் அவர் பிரிந்து பொருண்முடித்து வருந்துணையும் ஆற்றுவதேயாகாதே

* இங்கிருந்து இரண்டு மூன்று பக்கங்கள் வரையில் ஓர் ஏட்டுப் பிரதிக்கிணங்கப் பலப்பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன.

செய்யப்படுவதென்னும், என ஆற்றுவேனென்றாள், இடை உடைத்தாலோவென்பதனான். என்னை? சாதலுங்கெடுதலும் எல்லா உயிரும் அறியுமேயெனினுஞ் செத்தாலோ என்ப தனாற் கலங்கார்மனன். அங்ஙனம் இவட்குமாமென்பது இங்ங னம் உணர்த்திவைத்தார். பிரியும் நாளது கருமெனக் கலங்கி ஆற்றாளாகவும் போவது சான்றன்மையாமென்ப தனாற், பெற்றதே இலேசாகப் பிரிவது கருமமென்று முற்படாது பிரிதலும் உடையனென்பது. அந்நாள் ஆற்று வெனென்றாளன்றே, ஆற்றாளாதற்குக் காரணமில்லை, மேற் பொய்யாத்தன்மைய ளாகலினென்று முற்பட்டாற்றுவித் துத் தோழியை ஓம்படை செப்பிப் பிரியவும் பெறுமென்ற வாறு. அறியப் பிரிவதே வலிபுடைத்து அறியாமைப் பிரிந்த தலைமகனையுடைய கிழத்தி சொல்லியதற்குச் செய் யுள்:

அறியாமைப் பிரிந்த தலைமகனை யுடையாள் சொல்லியது.

செல்லா ரவரென் றியானிகழ்ந் தேன்சுரஞ் செல்லத்தன்க
ணொல்லா ளவளென் றவரிகழ்ந் தார்மற் றிவையிரண்டுங்
கொல்லா ரயிற்படைக் கோனெடு மாறன் குளந்தைவென்ற
வில்லான் பகைபோ லெனதுள்ளந் தன்னை மெலிவிக்குமே. (௧௦௭)

"செல்வா ரல்லரென் றியானிகழ்ந் தனனே
விடுவா ளல்லளென் றவரிகழ்ந் தனரே
யாயிடை யிருபே ராண்மை செய்த
பூசலல்லார்க் கறுவி யாங்கெ
னல்ல னெஞ்ச மலமலக் குறுமே." (குறுந் - ௪௩.)

என்பதூஉங் கொள்க.

அஃதேயெனின், நிலம்பெயர்ந்து உறையும் பிரிவும் ஒழிந்தோர் அறிவும் அறியாமையுமென அமையாதே, எல்லாமென்றது எற்றிற்கோவெனின், களவுகாலத்தும் ஒரு பிரிவு சொல்லப்பட்டதன்றே, நிலம்பெயர்ந்து உறைவது

பட்டபின்றை வரையாக்கிழவன் நெட்டிடைகழிந்து பொருள் வயிற் பிரிவதெனே; ஆங்கும் அறியப் பிரியவும் அறியாமற் பிரியவு மமையுமென்றதற்குச் சொல்லப்பட்டதென்பது. 'சேட்படும் இயற்கையது' என அமையாதே,'கழிந்து' என்றது எற்றிற்கோவெனின் கழிந்தபின்றைக் கழிதலேயல்லது இடைச்சுரத்தே நின்றானும் அந்நிலத்தே நின்றானும் பெயர்தலில்லையென்பது. என்னை ? சிற்றறிவினூரன்றே ஒரு கருமம் எடுத்துக்கொண்டு முடிப்பான் புக்கு, முடியாது தவிர்வரென்பது.

> "ஆடிய வெறியு மழுங்கிய செலவு
> நாடுங் காலை யில்லென மொழிப."

என்றார் பிறரும். (கக)

இட. எல்லா வாயிலுங் கிழவோன் பிரிவயிற்
பல்லாற் றானும் வன்புறை குறித்தன்று.

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், பிரிவிடை ஆற்றாளாய தலைமகளை வாயில்கள் ஆற்றுவிக்குமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்: எல்லா வாயிலும்—தலைமகனும் விருந்தும் ஒழிந்து எல்லாவாயில்களும்; தோழியும் பார்ப்பானும் பாணனும் பாடினியுமென இவர்கள்: கிழவோன்பிரிவயின்—தலைமகன் நாடிடையிட்டுங் காடிடையிட்டும் பிரியும் பிரிவின்கண்; பல் ஆற்றானும் வன்புறை குறித்தன்று—பல நெறியானும் ஆற்றுவித்தலைக் கருதின என்றவாறு.

என்பது பருவங்குறிக்கப்பட்ட தலைமகள் பருவரவின்கண் ஆற்றாளாயக்காற் பருவம் வர அவர் பாணிப்பாரல்லர், வந்தார் வாராநின்றார் வருவரெனவும், இதனைப்

பருவமன்றென்றும் பழித்து, அதனைப் பருவமெனக் கருதினையேயெனில் அவராற் குறிக்கப்பட்ட பருவமன்று: என்னை? அவர்பொய்யுரை உரையாராகலான் யாந்தெளியே மெனவுங், காலங் காட்டியுஞ், சோகினஞ் சொல்லியும், யாழ் பண்ணியும், எல்லாத் திறத்தானுந் தலைமகளை ஆற்று விக்குமென்பது. இனித் தலைமகன்றன்னை அன்பிலன் கொடியனெனவும் இத்தொடக்கத்தனவெல்லாஞ் சொல்லியும் ஆற்றுவிக்கும். அவற்றிற் பருவவரவின்கண் ஆற்றாளான தலைமகளை ஆற்றுவித்தற்குப் படைத்துமொழிந்து பருவமன் றென்றதற்குச் செய்யுள் :

பருவமன்றென்று ஆற்றுவித்தல்.

கடாவு நெடுந்தேர்க் கலியப்ப னங்கலி தேயச்செங்கோ
னடாவு நகைமுத்த வெண்குடை வேந்தனன் ஞறர்மதிப்பாய்ந்
திடாவு மதயா மழைபெய்யு மோதை யெனமுழங்கப்
பிடாவு மலர்வன கண்டே மெலிவதென் பெண்ணணங்கே. (௧0௬)

விடக்கொன்று வைவேல் விசாரிதன் மற்றில் வியலிடம்போய்
நடக்கின்ற செங்கோ லொருகுடை வேந்தனண் ணார்முனைபோற்
கடக்குன்றஞ் சென்றநங் காதலர் பொய்யலர் பையல்பொன்னே
மடக்கொன்றை வம்பினைக் காரென வெண்ணி மலர்ந்தனவே.

பூரித்த மென்முலை யாயன்று பூலந்தைப் போர்மலைந்த
வேரித் தொடையல் விசய சரிதன்விண் டோய்கொல்லிமேன்
மூரிக் களிறு முனிந்துகை யெற்ற முழங்குகொண்டன்
மாரிக்கு முல்லையின் வாய்நக வேநீ வருந்துவதே. (௧0௭)

“நீரற வறந்த நிரம்பா நீளிடைத்
துகில்விரித் தன்ன வெயிலவிர் உருப்பி
னஞ்சுவரப் பனிக்கும் வெஞ்சுர மிறந்தோர்
தாம்வரத் தெளித்த பருவங் காண்வர
விதுவோ வென்றிசின் மடந்தை மதியின்று

மறந்துகடன் முகந்த கமஞ்சூன் மாமழை
பொறுத்தல் செல்லா திறுத்த வண்பெயல்
காரென் றயர்ந்த வுள்ளமொடு தேர்வில
பிடவுங் கொன்றையுங் கோடலு
மடவ வாகலின் மலர்ந்தன பலவே." (நற்றிணை - ௯௯.)

இவை பிரிவிடைப் பருவங்கண்டு ஆற்றாளாயின தலைமகளை இது பருவமன்று; என்னை? அவர் பொய்யுரையாராக லான்; இதுவும் வம்பு, வம்பினைப் பருவமென்று தம்மடமை யாற் பிடவுங் கோடலுங் கொன்றையும் மயங்கிப் பூத் தனவென்று வற்புறுத்தாளாம்.

வருவரென்று வற்புறுத்தல்.

மையார் தடங்கண் மடந்தை வருந்தற்க வாண்முனைமே
னெய்யா ரயிலவர் சாணப் பொழிந்த நெடுங்களத்து
வெய்யா ரமரிடை வீழச்செந் தாவிவெள் ளம்புகைத்த
கையார்சிலைமன்னன் கன்னிநன்னீர்கொண்டகார்முகிலே. (௧௦௮)

இது பிரிவிடையாற்றாளாகிய தலைமகளைத் தோழி அவர் குறித்த பருவம் வந்ததாகலின் அவரும் பொய்யார் வருவரென்று வற்புறுத்தியது.

கொடியார் நெடுமதிற் கோட்டாற் றரசர் குழாஞ்சிதைத்த
வடியா ரயிற்படை வானவன் மாறன் வளமதுரைத்
துடியா ரிடையாய் வருந்தல் பிரிந்த துணங்கொளிசே
ரடியார் கழலா ரணுகவந் தார்த்த தகல்விசும்பே. (௧௦௯)

இதுவும் அது.

ஆமா னனையமென் னோக்கி யழுங்க லகன்றசென்ற
தேமா நறுங்கண்ணி யாரையுங் காட்டுந்தென் பாழிவென்ற
வாமா நெடுந்தேர் மழைவண்ணன் மாறன்வண் டமிழ்நர்
கோமான் கொடிமே விடியுரு மார்க்கின்ற கார்ம்புயலே. (௧௧௦)

இதுவும் அது.

* கருந்தண் புயல்கண்ணைத் தென்னவன் கைம்முத்தணிந்திலங்கு
விருந்தண் குடைநெடு மாற னிகன்முனை போனினைந்து
வருந்தண் மடந்தை வருவர்நங் காதலர் வானதிரக்
குருந்தம் பொருந்திவெண் முல்லைக ளீன்றன கூரெயிறே. (௱௧௧)

இதுவும் அது.

* புலமுற்றுந் தண்புய னோக்கிப்பொன் போலப் பசந்தின்பா
னலமுற்றும் வந்த நலமுங்கண் டாய்நறை யாற்றெதிர்ந்தார்
குலமுற்றும் வாடவை வேல்கொண்ட மாறன் குரைகடல்சூழ்
நிலமுற்றுஞ் செங்கோ லவன்றமிழ் நாடன்ன நேரிழையே. (௱௧௨)

இதுவும் அது.

*அறையார் கழன்மன்ன னாற்றாக் குடியழ லேறவென்று
கறையா ரடர்வேல் வலங்கொண்ட கோன்கடன் ஞாலமன்னாய்
நிறையாம் வகைவைத்து நீத்தவர் தேரொடு நீபிணித்த
விறையார் வரிவளை சேரவந் தார்த்தன வேர்முகிலே. (௱௧௩)

இதுவும் அது.

இச்சூத்திரத்துள் 'எல்லாவாயிலுங் கிழவோன் பிரிவயின் வன்புறைகுறித்த' என்னாது 'பல்லாற்றானும்' என்று மிகைபடக் கூறியவதனான் கற்புக்காலத்துக் கடிமனைசென்ற செவிலி தலைமகனது நிலைமையுந் தலைமகளது நிலைமையும் பார்த்துவந்து நற்றாய்க்குச் சொல்லினவுங்கொள்க. அதற்குச் செய்யுள் :

செவிலி நற்றாய்க்குரைத்தல்.

திருநெடுங் கோதையுந் தெய்வந் தொழாதெவ்வர் மேற்செலினும்
பெருநெடுந் தோளண்ணல் பேர்ந்தன்றித் தங்கான் பிறழ்வில்செங்
லருநெடுந் தானை யரிகேசரி யந்தண் கூடலன்ன [கோ
கருநெடுங் கண்மட வாயன்ன தாலவர் காதன்மையே. (௱௧௪)

---

* இக்குறியிட்ட செய்யுட்கள் மூன்றும் முன் அச்சுப்பிரதியில் விடுபட்டன; வேறோர் ஏட்டுப் பிரதியிற் கண்டமையின் இங்கெடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டன.

பார்மன்னன் செங்கோற் பராங்குசன் கொல்லிப் பனிவரைவாய்க்
கார்மன்று கோதையன் னாளு மருந்ததிக் கற்புடைய
டேர்மன்ன னேவச்சென் றூது முனைமிசைச் சேர்ந்தறியா
போர்மன்று வேலண்ணல் பொன்னெடுந் தேர்பூண் புரவிகளே.

கூர்ர ரயில்கொண்டு நேரார் களம்பல கொண்டவென்றித்
தேரான் உரோதயன் கஞ்சியன்று டெய்வஞ் சேர்ந்தறியாள்
வாரார் கழன்மன்னன் றூனே பணிப்பினும் வல்லத்துத்தன்
நேரார் முனையென்றுந் தங்கி யறியா னெடுந்தகையே. (௧௪)

பிறவுங் கொள்க.

"கானங் கோழி கவர்குரற் சேவ
லொண்பொறி யெருத்திற் றண்சித ருறைப்பப்
புதனீர் வாரும் பூநாறு புறவிற்
சீறூ ரோளே மடந்தை வேறூர்
வேந்துவிடு தொழிலொடு செலினுஞ்
சேர்ந்துவர லறியாது செம்மற் றேரே." (குறுந் - ௨௪௨.)

மற்றுங் கற்புக்காலத்துக் கிளவிகள் இது நிலமாகக் கொள்ளப் படுவனவெல்லாம் அறிந்துகொள்க. (௨௦)

௨௧. வன்புறை குறித்த வாயி லெல்லா
மன்புதலைப் பிரிந்த கிளவி தோன்றிற்
சிறைப்புறங் குறித்தன் றென்மனார் புலவர்.

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், மேற் சூத்திரத்து ஆற்றுவித்துக்கொண்டிருக்குமாறு உணர்த்திப்போந்தார், இனித் தலைமகன் பிரிவெடுத்துக்கொண்டு பிரியுமிடத்து வாயில்களுக்கு உணர்த்த, வாயில்கள் தலைமகட்குப் பிரிவுணர்த்

த் தலைமகள் வாயில்கள் ஆமிடத்துச் சிறைப்புறத்தானாக அவன் கேட்கும் அணிமைக்கண் உணர்த்துகவென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று, என்பாரும்;

இனித் தலைமகனது பிரிவின்கண் தலைமகள் ஆற்றாளாயின இடத்துச் சிறைப்புறங் கூறியும் ஆற்றுவிக்கவென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்றென்பாரும் உளர்.

இதன் பொருள்: வன்புறை குறித்தவாயிலெல்லாம்—தலைமகளை ஆற்றுவிக்கும் வகையால் ஆற்றுவித்தற்குரிய வாயிலெல்லாம்; அன்பு தலைப்பிரிந்த கிளவி தோன்றின்—தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகள் ஆற்றாளாயினவிடத்து; என்பது அவ்விடத்து வாயில்கள் ஆற்றுவிக்கற்பால: ஆற்றுவிக்ககில்லாதவிடத்து. சிறைப்புறம் குறித்தன்று என்மனார் புலவர்—சிறைப்புறத்துக்கண்வைத்து ஆற்றுவிக்கவெனச் சொல்லுவர் கற்றுவல்லோர் என்றவாறு.

'சிறைப்புறங் குறித்தன்று' என்பது கற்பெனப்பட்ட சிறைமேல்வைத்து ஆற்றுவித்த லென்பது. அஃதாமாறு மேற்சொன்ன முறையானெல்லாம் ஆற்றுவிப்பவும் ஆற்றாளாய்நின்ற தலைமகளை இவ்வாற்றானும் ஆற்றுவித்துக் காண்பனெனக் கருதி, நம்பெருமாட்டி பிறந்த குலம் மேனாள் தொட்டும் ஒழுக்கச்சிதைவின்றி விழுப்பமுடைத்தாய் ஓங்கி வாராநின்றதொரு பெருங்குலமன்றே? அக்குலத்தை நீ அழித்தல் தக்கதோ? என்றும், நாணுங்கற்புமன்றே பெண்டிர்க்கு அணிகலமாவன வென்பதனால் இக்குலத்தினவர் கற்பெனப்பட்ட சிறையழியாமே காத்துக்கொண்டொழுகினார், அதனை நீ அழிக்கின்றாயாகலின் நின்கட் பெரியதோர் பழியாக்குகின்றாயென்றும், நம்பெருமான் தம் ஆண்மைத்

தன்மை காட்டிப் பிரிந்தார், நீயும் அவர்கருதியது முடிந்தவருந்துணையுங் கற்புக்காத்திருக்க வேண்டுமென்றலுஞ், சான்றோர் மகளிரென்பார் சிறியரன்றிப் பெரியராதல்வேண்டும்; அத்தன்மையென்பது தங்குலநோக்கித் தங்கற்புக்காத்து ஒழுகுதல்; அதனின் மிக்கதில்லையென்றும் இவ்வகை ஆற்றுவித்தல் சிறைப்புறங் குறித்தலென்பது. அதற்குச்செய்யுள்:

சிறைப்புறங்குறித்தல்.

உலத்திற் பொலிந்ததிண் டோண்மன்ன ரெண்டேருசிதன்மற்றிந்
நிலத்திற் பொலிந்தசெங் கோலவ னீள்புனற் கூடலன்ன
நலத்திற்கு நாணிற்குங் கற்பிற்கு ஞாலத்தி னல்லாங்கள்
குலத்திற்குந் தக்கதன் றலின்னை யாகுதல் கோல்வளையே.(௧௭)

இவ்வகை ஆற்றுவித்தல் சிறைப்புறங் குறித்த தென்றவாறு. (௨௰)

௨௧. சிறைப்புறங் குறியா தோன்றலு முளவே
யவற்புணர் வறியுங் குறிப்பி னான.

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், தலைமகன் பிரிந்தவழித் தலைமகளாற்றாளாயின இடத்துத் தலைமகனது வரவுசொல்லி ஆற்றுவிக்கவென்ப துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்: சிறைப்புறம் குறியா தோன்றலும் உளவே—மேல் தோழி கற்பெனப்பட்ட சிறையை அழிக்கின்றாயென்றன்றே ஆற்றுவித்தது, அவ்வாறன்றி வருவனவும் உள; அவன் புணர்வு அறியும் குறிப்பின் ஆன—தலைமகன் வினைமுற்றியானும் பொருண்முற்றியானும் வருங் குறிப்பின்கண் என்றவாறு.

அஃதாமாறு, மேல் அவ்வகையாற் பிரிவெடுத்துக் கொண்டு தலைமகளை ஆற்றுவித்தார்; ஆற்றுதல்கண்டு பிரிந்து

வழித் தோழி தலைமகளை ஆற்றுவித்துக்கொண்டு இருந்தாளன்றே; இருந்த இடத்துத் தலைமகனுந் தானெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட வினைமுடித்தானன்றே; முடித்தவகையாற் குறித்தகாலம் வந்ததென்று மறுத்துஞ் சார்ந்தானன்றே; சார்ந்த இடத்துச் சங்கம் படகம் வந்து இசைத்தன. இசைப்பத் தோழி தலைமகனது வரவுணர்ந்து எம்பெருமாட்டி நீ இறந்துபடுவான் புக்காயாற், கண்டாயன்றே, உள்ளாரால் எய்தப்படாத பொருளில்லை, நீ ஆற்றியுளையாய் இன்று எம்பெருமானை வழிபடுவாயாயினை யென இவ்வாறு சொல்லுதல் சிறைப்புறங் குறியா தோன்றலு முளவே யென்பது. சங்கம் படகம் படச் சங்கினை வாழ்த்தியதற்குச் செய்யுள்:

சங்கினை வாழ்த்தல்.

தேனிற வார்கண்ணிச் செம்பியன் மாறன் செழுங்குமரி
மானிற வெண்டிரை மால்கடற் றோன் றினை மண்ணளந்த
தீனிற வண்ணனு மேந்தினன் றம்மு னிறம்புரைதீம்
பானிற வெண்சங்கம் யார்நின்னின் மிக்க படிமையரே. (நகஅ)

"புரிவளை வான்கோடு புத்தேளோ டொத்தி
திருவளர் மார்பனு மேந்தினன் றம்முன்
னுருவம் புரையுநின் கேழ்."

என்பதூஉங் கொள்க. (உஉ),

ஙச. திணையே கைகோள் கூற்றே கேட்போ
ரிடனே கால மெச்ச மெய்ப்பாடு
பயனே கோளென் றாங்கப் பத்தே
யகனைந் திணையு முரைத்த லாறே.

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், மேற் களவுங் கற்பும் உணர்த்திப் போந்தார், இனி அவ்விரண்டும்பற்றி வரு

என்ற பாட்டினை இக்கூறப்பட்ட பத்திலக்கணத்தானும் உரைக்கவென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்: திணையேயென்பது, பல்பொருளொரு சொல்லாய்க்கிடந்தது; நிலத்திணையுந் திணையென்ப, குலத் திணையுந் திணையென்ப, ஒழுக்கத்திணையுந் திணையென்ப, ஈண்டு ஆகுபெயராய் அவரால் ஒழுகலாறு நிகழ்ந்த இடத் தையுந் திணையென்றார். அவை குறிஞ்சி பாலை முல்லை மரு தம் நெய்தலெனை ஐந்துவகைப்படும். அவை அறியுமிடத்து முதல் கரு உரிப்பொருள் பற்றி அறியப்படுமென்றவாறு. அவ்விலக்கணமெல்லாம் மேல் 'அன்பினைந்திணை' (இறைய னார்-க.) என்றதன்வழியே உணர்த்திப் போந்தாம். அவை திணையெனப்படுவன. அகப்பாட்டின் ஒரு பாட்டுக்கேட்ட இடத்து இவ்வைந்திணையுள்ளும் இன்னதொன்றுபற்றி வந்ததென்று சொல்லுவது.

இனிக் கைகோள் என்பது, களவு கற்பு என்றவாறு.

இது களவுபற்றி வந்தது, இது கற்புப்பற்றி வந்த தென்றவாறு.

இனிக் கூற்று என்பது, கூறுதற்கு உரியாரை அறிந்து அவருள் இன்னார்கூறினார் இப்பாட்டென்று அறிதல்; அதற்கு உரியாரைச் செய்யுட்செயார் கூற்றியலுள்ளுந் தொல்காப்பியனார் பொருட்பாலுள்ளுங் கண்டு கொள்க.

"பார்ப்பான் பாங்கன் றோழி செவிலி
சீர்த்தகு சிறப்பிற் கிழவன் கிழத்தியோ
*டளவியன் மரபி னறுவகை யோருங்
களவினிற் கிளவிக் குரிய ரென்ப." (தொல்-பொ-செய்-கஎ0.)

*'அவ்வியன் மருங்கின் அறுவகை யோரும்' என்பதும் பாடம்.

"பாணன் கூத்தன் விறலி பரத்தை
யாணஞ் சான்ற வறிவர் கண்டோர்
*பேணுதகு சிறப்பிற் பார்ப்பான் முதலா
முன்னுறக் கிளந்த கிளவியொடு தொகைஇத்
தொன்னெறிமரபிற்கற்பிற்குரியர்." (தொல்-பொ-செய்-கசுக.)

என்றார் தொல்காப்பியனார். இச்சொல்லப்பட்டாருள் இன்னார் கூற்றென்று அறிவது.

இனிக் கேட்போர் என்பது, இன்னார்கூற இன்னார் கேட்டாரென் றறிவது; தோழிகூறத்தலைமகள்கேட்டாள், தலைமகள் கூறத் தோழிகேட்டாள், தோழிகூறத் தலைமகன் கேட்டான், தலைமகன் கூறத் தோழிகேட்டாள் என்று இவ் வகை அறிந்து உரைப்பது.

இடம் என்பது, அவ்வாறொருவர் கூற ஒருவர் கேட்ட இடமென்றறிவது. அவை தன்மை முன்னிலை படர்க்கையென்பன. அவற்றுள் யானென்பது தன்மை, நீ யென்பது முன்னிலை, அவனென்பது படர்க்கை. அவற்றுள் இன்னதுபற்றி வந்ததென்றறிவது.

காலம் என்பது, இறந்தகாலம் நிகழ்காலம் எதிர்கால மென மூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள் உண்டானென்பது இறந்தகாலம், உண்ணாநின்றானென்பது நிகழ்காலம், உண்பானென்பது எதிர்காலம். இவற்றுள் இன்னதுபற்றி வந்த தென்றறிவது.

எச்சம் என்பது ஒழிவு. அஃது இரண்டு வகைப்படும், சொல்லெச்சங் குறிப்பெச்சமென. இவையாமாறு முன்னர்ச் சொல்லுதும்.

---

* 'எண்டகு சிறப்பிற் பார்ப்பான் முதலா-முன்னுறக் கிளந்த அறுவரொடு தொகைஇ' என்பதும் பாடம்.

மெய்ப்பாடு என்பது எட்டு வகைப்படும். அவை "நகை, அழுகை, இழிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி உவகையென், றப்பாலெட்டேமெய்ப்பாடென்ப" (தொல் - மெய்ப் ௩.) அவற்றுள் இன்னதோர் மெய்ப்பாடு வந்ததென்றறிவது.

பயன் என்பது, இது சொல்ல இன்னது பயக்குமென் றறிவது.

கோள் என்பது, ஒரு பாட்டினகத்துப் பொருள் கொண்டு நிற்கும் நிலை; அஃது ஐந்துவகைப்படும், விற்பூட்டு, விதலையாப்புப், பாசிநீக்குக், கொண்டுகூட்டு, ஒருசிறைநிலை யென்றவற்றுள் இன்னதோர் பொருள்கொண்டு நின்றது இப்பாட்டென்றறிவது. அவற்றுள்,

விற்பூட்டுப்பொருள்கோள் வருமாறு:

வருவர் வயங்கிழாய் வாட்டாற் றெதிர்நின்று வாண்மலைந்த
வுருவ மணிநெடுந் தேர்மன்னர் வீய வொளிதருமேற்
புருவ முரிவித்த தென்னவன் பொன்னங் கழலிறைஞ்சாச்
செருவெம்படைமன்னர் போலவெங்கானகஞ் சென்றவரே. (ட௧௧)

விதலையாப்பு வருமாறு:

பண்டா னனையசொல் லாய்பரி விட்டுப் பறந்தலைவாய்
விண்டார் படச்செற்ற கோன்கொல்லிப் பாங்கர் விரைமணந்த
வண்டார் கொடிநின் னுடங்கிடை போல வணங்குவன
கண்டாற் கடக்கிற்ப ரோகட வாரன்பர் கானகமே. (ட௨௦)

பாசிநீக்கு வருமாறு:

சென்றார் வருவது நன்கறிந் தேன்செருச் செந்நிலத்தை
வென்றான் பகைபோன் மெலியன் மடந்தையும் வெற்பெடுத்து
நின்றா னளந்த நிலமுங் குளிர்ந்தது நீள்புயலாற்
பொன்றான் மலர்ந்த பொலங்கொன்றை தாமும் பொலிந்தனவே.

கோண்கூட்டு வருமாறு:

கோவைக் குளிர்முத்த வெண்குடைக் கோனெடு மாறன்முந்நீர்
துவைச் சுடர்வே லவர்சென்ற நாட்டினுந் துன்னுங்கொலாம்
பூவைப் புதுமலர் வண்ணன் றிரைபொரு நீர்க்குமரிப்
பாவைக் கிணையனை யாய்கொண்டு பண்டித்த பன்முகிலே. (கஉ௦)

ஒருசிறைநிலை வருமாறு:

கோடன் மலர்ந்த நருநிலை தோன்றின கொன்றைசெம்பொன்
பாடன் மணிவண்டு பண்செயப் பாரித்த பாழிவென்ற
வாட னெடுங்கொடித் தேரரி கேசரி யந்தண்பொன்னி
நாடன் பகைபோன் மெலிகின்ற தென்செய்ய நன்னுதலே. (கஉக)

விற்பூட்டென்பது முதலுங் கடையும் பொருள் கொண்டு நிற்பது; விதலையாப்பென்பது தலையும் நடுவுங் கடையும் பொருள்கொண்டுநிற்பது; பாசிநீக்கென்பது சொற்றோறும் அடிதோறும் *பொருளற்று நிற்பது; கொண்டுகூட்டென்பது சொற்களைக் கொண்டுகூட்டிப் பொருள் கொள்ளுமாறறிந்து பொருள்கொண்டு கூடநிற்பது; ஒருசிறை நிலையென்பது ஒரு பாட்டினகத்துச் சொல்லப்பட்ட பொருள் ஒருவழி நிற்பது.

ஆங்கப்பத்தே அகனைந்திணையும் உரைத்தலாறே— 'ஆங்கு' என்பது அசைச்சொல்; 'பத்து' என்பது தொகை; 'ஏ' யென்பது ஈற்றசை: அகனைந்திணையும் உரைத்தலாறே— அகனைந்திணையும் அறிந்து உரைக்க அகப்பாட்டினை வல்லோர் சொல்லுமிடத்து என்றவாறு.

முளிதரு வேனற்கட் கானவ ரார்ப்ப முகிற்கணங்க
டளிதரு தண்சிலம் பாதக்க தன்று தரணிதன்மே
லளிதரு செங்கோ லரிகே சரியந்தண் கூடலன்ன
வொளிதரு வாணுத லாணைய விவ்வா றெழுதுவதே. (கஉஉ)

* 'பொருளேற்று நிற்பது' என்பதும் பாடம்.

இப்பாட்டுத் திணை - குறிஞ்சி; கைகோள் - களவு; கூற்று-தோழிகூற்று; கேட்டான் - தலைமகன்; இடம்-முன்னிலை; காலம்-எதிர்காலம், *வந்தொழுகா நின்றானுக்கு உரைத்தமையான் நிகழ்காலமாகவுங்கொள்க; எச்சம்-'நீ' யென்பது எஞ்சிநின்றது; மெய்ப்பாடு-அச்சம், என்னை ? இவ்வொழுக்கம் பிறரறியின் இறந்துபடுவேன் என்னும் நினைப்பினளாகையின்; பயன்-வரைவுகடாதல்; பொருள்கோள்-'தனிதரு தண்சிலம்பா தக்கதன்று இவள்வைய இவ்வாறு ஒழுகுவது' எனக்கொண்டமையின், இது விதலையாப்பு.

மானக் கடுஞ்சிலை மான்றேர் வரோதயன் வாண்முனைபோன்
றானப் படகினைந் தூடல்பொன் னேயுறு வெஞ்சுரத்து
கானக் குழன்மிசை நான்கொய்து கொண்டு நயந்தணிந்த
கானக் குரவினம் போதே கமழுமென் கைத்தலமே. (௧௨௫)

இப்பாட்டுத்திணை-மருதம்; கைகோள் - கற்பு; கூற்று-தலைமகன் கூற்று தலைமகன் பரத்தையைக் கோலஞ்செய்தானென்று வேறுபட்டுற்ற தலைமகள் குறிப்பறிந்து தலைமகன் சொல்லியது; கேட்டாள் - தலைமகள்; இடம்-முன்னிலை; காலம் - இறந்தகாலம்பற்றிவந்த நிகழ்காலம்; எச்சம்-'என்னோடு' என்பது எஞ்சிற்று; மெய்ப்பாடு-நடுக்கம்; பயன்-கேட்டுத் தலைமகள் ஊடல் தீர்வாளாவது; பொருள்கோள்-விதலையாப்பு, 'யான் கொய்தணிந்த குரவினம்போதே இன்னுங்கமழும் என்கைத்தலம்' என்று மொழிமாற்றத்தும் பொருள்கொண்டமையானென்பது. (௨௧)

௰௭. அவற்றுள்,
எச்சமுங் கோளு மின்மையு முரிய

* 'அறியாதானுக்கு' என்பதும் பாடம்.

என்பது என்னுதலிற்றோவெனின், மேற்கூறப்பட்ட பத்தி னுள்ளும் எச்சமுங்கோளும் இன்றியும் உரியவென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்: அவற்றுள்—மேற் கூறப்பட்ட பத்தினுள்ளும்; எச்சமும் கோளும் இன்மையும் உரிய—எச்சமேனுங் கோளேனும் இரண்டினுள் ஒன்றொழிந்தும் இரண்டு மொழிந்தும் நிற்கவும் பெறும், என்றவாறு.

அவற்றுள் எச்சமின்றி வந்ததற்குச் செய்யுள்:

ஆமா னனையமென் னோக்கி யழுங்க லகன்றுசென்ற
தேமா நறுங்கண்ணி யாரையுங் காட்டுந்தென் பாழிவென்ற
வாமா நெடுந்தேர் மணிவண்ணன் மாறன்வண் டீந்தமிழ்நர்
கோமான் கொடிமே விடியுரு மார்க்கின்ற கார்ம்புயலே. (௩௨௬)

இனிக் கோளின்றி வந்தது வருமாறு:

வாடு நிலைமையை நீக்கிமண் காத்துவல் லத்தெதிர்ந்தா
ரோடு நிலைமைகண் டான்வையை யொண்ணுதன் மங்கையரோ
டாடு நிலைமையை யல்லை யவரொடம் பூம்பொழில்வாய்
நீடு நிலைமையு மல்லைசொல் லாயென் னெடுந்தகையே. (௩௨௭)

எனக்கொள்க. (௨௪)

௩௮. சொல்லே குறிப்பே யாயிரண் டெச்சம்.

என்பது என்னுதலிற்றோ வெனின், மேற்கூறப்பட்ட எச்சம் இரண்டு வகைப்படும் என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்: சொல்லேகுறிப்பே ஆ இரண்டு எச்சம்—சொல்லெச்சமுங் குறிப்பெச்சமுமென இரண்டு எச்சமாம், என்றவாறு.

சொல்லெச்சமென்று சொல்லப்பட்ட வாய்பாடின்றிப் பிறவாய்பாட்டால் தோன்றினும் என்றவாறு. எச்சமென்பது ஒழிந்தவென்றவாறு.

சொல்லெச்சத்திற்குச் செய்யுள்:

பள்ளத்து நீலம் பறந்தலைக் கோடிப்பட் டார்குருதி
வெள்ளத்துச் செங்கழு நீர்வைத்த கோன்றெண்டி வண்டுமென்பூ
வள்ளத்துத் தேடமிழ் கானல்வந் தார்சென்ற தேர்வழியெம்
முள்ளத்தி னோடு சிதையவந் தூரு மொலிகடலே. (௩௨௮)

இனிக் குறிப்பெச்சம் வந்த செய்யுள்:

இடியார் முகிலுரு மேந்திய கோனிரா ஞேதயன்றன்
வடியா ரயிலன்ன கண்ணிதன் வாட்ட முணர்ந்துவண்பூங்
கடியார் கருங்கழி மேய்கின்ற கானற் கலந்தகன்ற
கொடியா ரினுமிகத் தாமே கொடிய குருகினமே. (௩௨௯)

௬௯. முற்படக் கிளந்த பொருட்படைக் கெல்லா
மெச்ச மாகி வரும்வழி யறிந்து
கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங்
கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர் கொளலே.

என்பது என்னுதலிற்றோ வெனின், இந்நூலுள் எடுத்தோத்தே இலேசேயென்று இவற்றான் முடியாது நின்றன வெல்லாம் இது புறனடையாகத் தந்துரைக்க வென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்: முற்படக்கிளந்த பொருட் படைக்கு எல்லாம் — முன்னால் உரைக்கப்பட்ட சூத்திரத்துப்பொருட்கெல்லாம்; எச்சம் ஆகி வரும் வழி அறிந்து—ஒழிவுபட வரூஉம் இடம் ஆராய்ந்து; கிளந்த அல்ல வேறு பிற தோன்றினும்—சொல்லப்பட்ட வாய்பாடின்றிப் பிறவாய்

பாடு தோன்றினும்; கிளந்தவற்று இயலான் உணர்ந்தனர் கொளலே—அச்சொல்லப்பட்ட பத்து இலக்கணத்தானே உணர்ந்து உரைக்க என்றவாறு.

இது களவிடத் தொழிந்தது கற்பிடத்தொழிந்த தென்று அறிந்து என்ற வாறு.

தலைச்சூத்திரத்துள் 'அன்பினைந்திணை' யென்றதல்லது அன்பு உணர்த்துமாறு ஆண்டு உணர்த்தியதில்லை, இதுவே ஒத்தாக அன்பு உணர்த்தும் விகற்பமெல்லாங் கொள்க. அன்பினுடைய ஐந்திணைக்குரிய இறைச்சிப்பொருள் உணர்த்திற்றில்லை; அவை "தெய்வ முணாவே மாமரம் புட்பறை, செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ" ஐவகை நிலத்தின் ஓதப்பட்ட இடனுங் காலமுந் தெய்வமும் உணவும் மாவும் மரமும் புள்ளும் பறையுஞ் செய்கையும் யாழும் ஆடூஉப்பெயரும் மகடூஉப்பெயரும் அவ்வவ நிலத்திற் றுமக்களும் பூவும் நீரும் இருதுவும் என்றித்தொடக்கத்தனவும், ஐந்திணைக்குரியன உரிப்பொருளும், அவற்றின் நிமித்தமும், ஐந்திணைக்குமுரிய விகற்பமும் அவை எல்லாம் இதுவே ஒத்தாகத் தந்துரைக்க.

இனி, எண்வகை மணத்தின் விகற்பமும் இதுவே ஒத்தாகத் தந்துகொண்டுரைக்கப்படும். இனிக் கந்தருவ வழக்கின்விகற்பமும் இதுவே ஒத்தாகத்தந்துரைக்க. இனி இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கண்ணும் *விளைபாட்டொக்கல் வேறிடம்பட இருவருந்தம்முள் தலைப்பெய்யுமாறும், புணரும் இடத்துத் தன்மையும், †அது கன்மேற் பொதும்புபட்

* இடையிலுள்ள இச்சொற்றொடர் முன் அச்சுப்பிரதியில் இல்லை.

† 'அதுதான் மேலார் பொதும்புபட்டு' என்பதும் பாடம்.

டுக் கோட்டுப்பூவுங் கொடிப்பூவும் நிரந்து, நீர்த்துறைமேற் சித்திரப்படாம் விரித்தாலேபோன்று, வண்டுந்தும்பியும் வரிக்கடைப் பிரசமும் யாழுங்குழலும் முரன்று, கடற்கரையுங் கானியாறும் முழவுந்துடியும் பாடியம்ப, இரவோரன்ன *நெரூழுமேற்றாய், நிலவோரன்ன வெண்மணலொழுகி, அகத்தார்புறத்தாரைக் காண்டல் எளிதாய்ப், புறத்தார் அகத்தாரைக்காண்டல் அரிதாய், வானோரும் விழைவைத்தவிர்த்தோரும் விரும்பும் பொழிலுள், இயற்கைப் புணர்ச்சியது இறுதிக்கண், தலைமகளை ஆற்றுவித்துப் பிரியும் பிரிவும் இதுவே ஒத்தாகத் தந்துரைக்க.

இனிப் பாங்கற்கூட்டத்துக்கண், தலைமகனது வேறுபாடு கண்டு பாங்கன் வினவத் தலைமகன் சொல்லினவும், அவைகேட்ட பாங்கன் கழறினவும், பாங்கற்கு எதிர்மறையாகச் சொல்லினவும், எதிர்ப்பட்ட தலைமகனது ஆற்றாமை கண்டு பாங்கன் தலைமகற்குக் கவன்றனவுங், கவன்றபாங்கன் நின்னாற் காணப்பட்ட உரு எவ்விடத்து எத்தன்மைத்து என்னுமாறுந், தலைமகன் இன்னவிடத்து இத்தன்மைத்து என்னாற் காணப்பட்ட உருவென்னு மாறும், அதுகேட்ட பாங்கன் அவ்விடன் நோக்கிச் செல்லுமாறும், அவ்விடம் புக்க பாங்கன் தலைவியைக் கண்டு நின்று சொல்லினவும், பாங்கன் மீண்டுவந்து இடங்காட்டுமிதுவும் இதுவே ஒத்தாகத் தந்துரைக்க. 'அவ்வியல்பல்லது' (இறையனார்-௪.) என்னுஞ் சூத்திரத்துவிகற்பம் இதுவே ஒத்தாகத்தந்துரைக்க.

தலைமகன் தோழியை இரந்து குறையுறுமாறுங், குறையுறு நின்றவழித் தோழி கையுறைமறுக்குமாறும், மதியுடம்படுக்குமாறும், படுத்தவழி இருவர்குறிப்பும்பற்றிக் கூட்டமுண்மை உணருமாறும், உணர்ந்த தோழி தன்

---

* 'இருளிற்றுணி' என்பதும் பாடம்.

நெஞ்சிற்குச் சொல்லுமாறும், பின்னைத் தோழி தலைமகனது ஆற்றாமைக்குக் குறைநேருமாறும் நேர்ந்தாள் தலைமகளைக் குறைநயப்புக்கூறுமாறுந், தமர் இற்செறித்த வழித் தலைமகளது கற்பழிவுநோக்கி அறத்தொடு நிற்குமாறுங், குறையுறுநின்ற தலைமகனைத் தலைமகளது அருமைபெருமை கூறித் தோழி சேட்படுக்குமாறுந், தோழி அறத்தொடுநிற்கும் விகற்பமும், பகற்குறிக்கண் தோழியுந் தலைமகனுஞ் சொல்லும் விகற்பமும், இரவுக்குறி யிடத்து வாவென்று சொல்லும் விகற்பமும், இரவுக்குறி நிகழுமிடம் இன்னவிட மென்று சொல்லும் விகற்பமும், இரவுக்குறிக்கண் அம்பலும் அலரும் ஆ முறை இரண்டுங் களவாமாறும், வெளிப்பட்டபின்றை நிகழுஞ் சொல்லும், புணர்ந்துடன் போக்கும், உடன் போக்கின்கண் தோழியுந் தலைமகனுஞ் சொல்லும் விகற்பமும், * இடைச்சுரஞ் செலவழுங்குமாறும், அறத்தொடு நிலை மாட்சிமைப்படாத இடத்துத் தோழி தலைமகளைக் கையடைந்தாள் ஒழியுமாறுந், தலைமகன் ஏன்றுகொண்டு போமாறும், அவர்களை இடைச்சுரத்துக்கண்டார்சொல்லும் முறைமையுஞ், செவிலி பின்செல்லுமாறும், பின்செல்ல இடைச்சுரத்துக்கண்டார் சொல்லும் முறைமையுங், கண்டார் இடைச்சுரத்துத் தலைமகளது நிலைமையுரைத்து மீட்குமாறுந், தலைமகன் மகிழ்ச்சியாமாறுந், தலைமகன் பொருள் முதலாயினவற்றிற்கு வரைவிடைவைத்துப்பிரிந்து தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவிக்கு மிடத்துத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லுவனவும், வரைவொடு

---

* 'இடைச்சுரத்தின் நிகழ்வும், இதுவென்று சொல்லும் விகற்பமும், உடன்போக்கு மாட்சிமைப்படாதவிடத்துச் செலவழுங்குமாறும், மாட்சிமைப்பட்டவிடத்துத் தோழி தலைமகளைக் கையெடுத்து நான்மொழியுமாறும்,மொழியத் தலைவனேற்றுக்கொண்டு போவான் நயத்தல் வண்ணமும்' என்று வேறொரு பிரதியில் உள்ளது.

புக்க வழித் தந்தையுந் தன்னையன்மாரும் மறுக்குமாறும், அவ்வழி நற்றாய் அறத்தொடு நிற்குமாறுங், கற்புக்காலத்துத் தலைமகன் தலைமகளைப் பிரியும் பிரிவென்று சொல்லப்பட்ட பிரிவும், பிரிந்தவிடத்துத் தலைமகள் ஆற்றாளாகத் தோழி வற்புறுத்தினவும், பருவங்காட்டினவுந், தலைமகன் வினைமுற்றுவித்து வந்தவாறும், அஃதுணர்ந்த தோழி சொல்லினவுந், தலைமகன் வினைமுற்றினான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லினவும், முகிலுக்குச் சொல்லினவுந், தலைமகன் தலைமகளுடனாயிருந்து தோழிகேட்பச் சொல்லினவும், மற்றும் பரத்தையிற் பிரிவின்கண் துனி புலவி யூடலும் அவற்றது விகற்பமும், பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகற்குத் தலைமகள் வாயின் மறுத்தனவும், வாயில் வேண்டிப் பாணன் முந்துறுத்தனவும், * விருந்து முந்துறுத்தனவும், வாயில் பெற்றுப் புக்கனவும், மற்றும் பிறவுமெல்லாம் இதுவே ஒத்தாகத் தந்துரைக்க. (௨௬)

௬௰. † களவு கற்பெனக் கண்ணிய வீண்டையோ
ருளநிக ழன்பி னுயர்ச்சி மேன.

என்பது என்னுதலிற்றோவெனின், மேல்வகுத்த களவு கற்புகட்குப் பிறிதும் ஆவதோர் புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்: களவுகற்பு எனக் கண்ணிய—களவென்றுங் கற்பென்றும் புலவோரால் வகுத்துரைக்கப்பட்ட ஒழுக்கங்கள்; ஈண்டையோர்—இவ்வுலகத்திற் பிறந்தாலுஞ் சஞ்சரித்தாலும் பொருந்துவோரது; உளம் நிகழ் அன்பின்

---

* இச்சொற்றொடர் முன் அச்சுப்பிரதியில் இல்லை.

† இச்சூத்திரத்திற்கு உரை பழைய எட்டுப் பிரதியில் இல்லை. இதனுரைநடையை உற்று நோக்குங்கால் இது பிற்காலத்தவரால் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டதென்று கருதற்கு இடந்தருகின்றது.

உயர்ச்சிமேன—உயர்குலத் தலைவன் தலைவியென்று இவ னோரது உளத்தின்கண் நிகழ்கின்ற அன்பினது உயர்பின் கண்ணவாம் என்றவாறு.

தேவர்க்கும் நாகர்க்கும் இவ்வொழுக்கம் அவர் உ கத்தினில்லை யென்பார் 'ஈண்டையோர்' என்றார். ஏனவே அன்னோர்க்கு அஃது ஓரோர்காலத்து இவ்வுலகத்து நி மென்றாராயிற்று. அஃது இவ்வுலகிலும் இயற்கையால் நிலைபெறுது புலவரான் இல்லது இனியது நல்லதென நாட் டப்பட்டதோர் ஒழுக்கமென்பார் 'கண்ணிய' வெனறார் இனி இரட்டுறமொழிதலான் 'ஈண்டையோர்' என்பதை ஒருபெயராகக் கொள்ளாது 'ஈண்டை' 'ஓர்' எனக்கொண் 'தானே யவளே தமியர்' (இறையனார் - உ) என்றதனை தானே அவள் அவளே தானென இயன்ற ஈருடலின் ஓ ருயிர்போல்வார் உளத்தென்று கொள்ளினும் அமை 'அன்பின் உயர்ச்சி' யெனவே அஃதில்லாவிடத்து ஒ வொழுக்கங்கள் நடைபெறு என்பதூஉம், அதனானே அஃது உயர்ந்தோர்மாட்டதென்பதூஉம், அவருள்ளும் அரசர்க்கே சிறந்ததென்பதூஉம் பெற்றும். அற்றாயின் 'உயர்ந்தோர் மேன' எனப் பாடமோதலாகாதோ வெனின்

"அடியோர் பாங்கினும் வினைவல பாங்கினுங்
கடிவரை யிலபுறத் தென்மனார் புலவர்." (தொல்-அகத்-உங.

என மற்றை வருணத்தோர்க்குஞ் சிறுபான்மை அஃ துரியதென்றுதழீ இக்கோடல் கருதப்பட்டதென்க. (உ

இறையனார் களவியல்
மூலமும்
தெய்வப்புலமை நக்கீரனார் செய்த
உரையும்